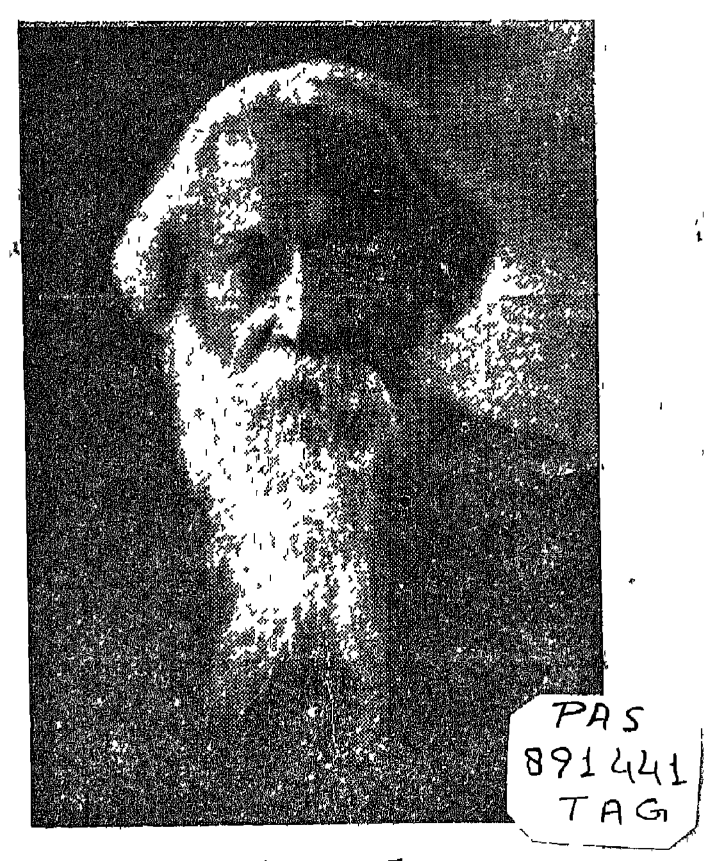

ګیتان جلی

ټاګور اثر

دینوا ترجمه

گمتان حلی

ئەمي کتاب مجموعه کسی دنا گوهوري نمي اوسی سي
راىدى شومورە نحوا دستوريع مدارس وو ومونحاد
نا گور بول حاودای اىر د«ناعمان» بەنامە حسا علی رواك نه
سوحه نارسی ژ اپه کړي‌ىو حمور کړي دعه‌ى اماد ناگرر
بآنارو ەلپ کی حه , له سى‌ىسر مړه بوه له نحعاووپا لمى گوو

ساعلى نعوا سره لەدپ‌حەپ رسمى مصروف ارى. ناگور
دا ىر ىى نەرواىه سر ىر سمه کړي اودعه‌ى حه مرىر ئى نه
بوه مماسه وسلعه حرو اود . و ژبى علمى ء ادبى د سيره او
مانکه ور انډي رنابوو

د نا گور آنار نەپرو رنو ترجمه اوحاره سوى دى حو نه
نه ستو ربه کی لا دارسه دده کوم مسمل ىر نەاوما سمان کى
نه ىر مەاو نەحاب سوى دى

د سا گور مىر دى نه دلبه کوم ضرورت سه او ر موىر
دىمر نمى نه بى‌ساره دى همه وحب ەاسه‌ى اعىره ماك اىر نه
حونډ واحلىء حه بوار ئي و اولىءاوهرى عمي‌او ىراي نه بى‌خيرسىء
دوى اس ناره لداى بعدا نا څښى !

دا نعمي‌عمه نعمى‌دى حه نا گور بى سار عىرولى‌دى اومونړ ىپ
سو عىرولاى

ع.حسيب نوائي

اهداء

زه داخپله ترجمه په ډېر احترام د ايمان او هند

ددوستۍ ټولنې ته وړاندې کوم

« سمول »

گیتان جلی

-١-

باره عمر فتما هی بدا کرم - همدعسی سا رضاوه ،
داد(هسیر) باموره لوسی با ه وارو وارو بس کری اوسادی
بل بیربه به‌بوه بوی روبد چك کری‌دی (١)

به‌دله دوبرو کی سدلیر سره به‌شبو دروکی اوهسکو عرو
بابدی کرلهي ، او ه‌دي شپلیر کی رنگ به‌رنگ وی همي
بو کوي

سا دلاسو لهعمر وای مسود شجه رما رلی گوی به‌حوسیر
کی حل حدود (حدهب) هیروی - او به بوداسی حال احمه‌سی
حه‌بمان تی ممکن به‌دی

سا عمر محدود بمتوبه رما وری رارسی - اورما بردي
کوحسو لیلو و لیلو لاسو باندی ،

عمرو به بیردبری - حواوس لاهم بهمه (ممو به) اوروي
آیا بورلحای لاهم بابه‌دی حه‌سا بعمت به‌بوی وررسپدلی ؟

*

هر کله‌حه‌ به‌مایه دسرود رعواو حکمرا کري بوداسی سکاری
حه‌رما رره (دالطامه او بوارس لحا بولای سی) بوله‌چره وباره
او عرووره بوهي بوهی سی
ره بایه گورم - ستر گی می‌له اوسکو چ کی‌چ کی کمری ،

---

(١) دتاسح همده

دا کتاب

د شرق د ستر فيلسوف او د بنګالي ژبې د مشهور شاعر
رابندرنات ټاګور د ګيتان جلي څو ترجمه ده

ګيتان جلي (د نغمو ډالۍ کولو معنی) ـ ټاګور د روحاني
سرودونو مجموعه ده چه په بنګالي ژبه ئې منظومه کړې او بيائې
په خپله په انګريزي ترجمه کړې ده ، چه بيا د اردو ژبې مشهور
اديب مولانا نياز فتح پوري په اردو اړولې ده او څو کاله دمخه
د نياز فتح پوري له اردو کتاب څخه ما په پښتو را اړوله

همغه شوك چه د ترجمې په تراکيبو پوهېږي په تېره بيا
د منظوم شعر ترجمه نو هغه به داشي ګڼله ده چه په ترجمه کې اصلي
شعري او ادبي خوند هغسې په پوره توګه ساتل کېدای شي
خصوصاً چه دا د نثر ترجمه په شعر وي او هغه هم ماد ترجمې ترجمه وي
نو ځکه به لوستونکي ماو بخښي که د دې سرودونو اصلي خوند
په پښتو کې ما نه وي، خو دومره هيله ده چه دا پښتو ترجمه به
څه نه څه د هند د ستر فيلسوف او شاعر د افکارو نمايندګي وکړي

زه ځان مکلف ګڼم چه د خپل محترم دوست ښاغلي مولانا
عبدالرحمن سمعي څخه تشکر وکړم چه د دې سرودونو د ځينو
مشکلو ځايونو او جملو په ترجمه کې ئې له ما سره مرسته
کړې ده.

ايدوا

آه ، نارماري دحملي موسيقي به بيشارولوه وكي سه كري دي ــ اي ناداره !

-٤-

اي دروح لحانه ! ره ىل دحمل حسم به سسخلتوب او نا كوالي كي ر نار ناسم ،
به دي نوه نم چه سما ژو ند نفسو نكي مسود (مس) رمانول عري احاطه كري دي ــ
ره دحملو حمالاتو ععه ديولو ناراسسودلىري كو لو ر نار ناسم ،
به دي نوه م حه نه همه راستي بي حه دعقل ،هريائي رمانفس روسا نه كري دي ــ
ره ىل ر نار ناسم حه له حمل رىه ععه يولي مديىر د نانهدي وعورلحوم اوحمل عشق دگل نه حبر (ناره اوعورلدلي) وسانم ،
به دي نوه نم چه سمالحاى رمادحرم به حلوت كي دي ــ اوره ىل
ريار ناسم چه رما نه نولو چار و كي ستا ظهور وي ،
به دي نوه نم چه داستا ودرب دي چه ما نه دكار كولو قدرت نعسي !

-٥-

له نا حمه صرف دو مره هانت هواړم حه نودسر گورپ قدر در سره كسينم ، حمل نور كارونه نه نسا سرنه ورسوم
رما رىه چه نا نه و سي نودراحب اومهلنه سره نا آشناسي او رماكاردمحبت نه ي ساحله در نا ب او نه عبر محدود مشعب الس سي
س دگرمي موسم دحملو نوسو آهو نو سره رمانر كري كيمر نوري راورسىد اودسا و مجيودو نو دسمورى نه حوس هولي كي نه حل سار گوى وري كري

هەمە شە حەرما بەژوند کی مابە سمت اوکلك سكا ربدە دواحد بەبوە حورەسمدرە برماوبوستسی ـ اورما ستابە دهمە حوشحال مرعە پەهبر چە د سمد ر بەشو ماندی الو ری حل وررو بە حروی

رە بوهبدم چەبە رما لە سمدری سرە داچسی لر ې ، هو ، رەپوهسدم چەرە صرف دەوەسمدرعابری بەحمشستا حصور بە درلم

رە دحیلی سمدری د سرورو وررو لە شو کی ستا قدمو بە سکلوم ، هەمە وەمو بە چەمائې هیخ د ر سپدلو تصور هم بە شو

کولای

دسمدری لەمسرتە داسی سر شارە شم حەحل لحان هبر کرم اوبابەوابم «بەمی دوستبې» حالداچەتەرما مالك ئوبادار بی؟

-٣-

اې رما بادارە ! مابەمعلومە بەدە چەبە شمگە سمەرە بولېې؟ رە اې بل بەبو حامو سابە حیرت کی اورم
ستا دموسیقی رڼا د بیا روبوی ،
ستادموسیقی ژوندیروح لەبوە آسمابەبل آسمان‌تەالوری،
سمادمموسیقی مقدسە چمە بول‌ډرس حمابو بە ماتوی او بهروری

رما زړە عواړی ستا دسمدرو سرە همنوا سی مگر دبوە آوار دبارە بېکارە تیپدی ـ رەحو شە واسم ، مگرس وبل بە سمدرە کبدی ـ بولە عاحری‌د شەمە کر بدی وهم

-٨-

دلال ... سامانه کالو ستای سکاری ، او د حوا هرو ټك

ا ل ې ... ی د ملو بولو معصومانه لو و حوسی ې هېره
کړې ده

نه هرددم مې د یار کالی په سو کی ښدېری ،

لەدی پری ... (کالی) بی نه حاوروسیره شی اوبلی
وانه حلی بوحمل خان لەبوری دناشعه حلاحلا سانی اوهره بلاحه
خان حوخوی دکالوپېره ورسره وی

ای مودی ! ددې نااسومحموری هیڅ گټه نه لری ، بې لەدې
چه هلك دځمکی دروغ مانحسو مکو حاوروشعه نه جدا بی محمورروی
اوداسانی ژوندلوی ښدار بون نه ئې دسو بوله حمه محرومو ی

-٩-

اې نابوهه ! ته نه حمله حمل خان ښملو اورو واخله
اې گدا ! دخپلوره گدائی و کړه ،

حمل باردهمه چالاسونه ورساره چه بول (درته) سمالولای
شی اوهمځکه دستړیا او ناسف نه سرکو برشانگوری

ستا سما دوراً دهمی ډبوې لمه و ژبی کومه چه همه دمسی
نه ساه بلەده — ډېره کککړه او لړلې ده ، دسما دناولو لاسو
هحه بدر مه اخله —

بواری همه شیء مه چه سپیځلې مینه ېې تانه وړاندی کوی

- ١٠ -

ستا دسو اسودلو ځای حودادی ، اوته هلته قدم رد ې چه
دبر بې ورلی ، بسوا او برباد حلك اوسی

اوس ددې وخت دی چه دا به مجامع ته خوله کښېږم - او د
ساکی اوسه ورصت کی دژوند نهد ، (سندره سنا به وړاندی)
ورعوم

-٦-

دا کوخه وبی گل وسکوه او واثې حله - لخند مکوه ،
ره بېر بېرم حه مسادا دا گل ده مېراوی او به حاورو واېل سی
سنا داميل کی ده وربه لخای نابه نه وی - نابه به بهوی ،
خو به بی دخل دردمند لاس نه مسود سرلوړی کړه
ره بېر بېرم حه زمانو حدر بلو دمخه ورځ حسه اودند روحت
تېر سی
دامېم حه رنگ بی ډېر مرنه دی ، سوسوبی ای کمروري
ده (اېکی شه روا لری) به دخل (برسس) دحده ت کارخسی
واحله ، اوو سکوه حه دعه ئې وخت دی !

-٧-

زما بمه دده سکلا لېروی - ددهسا سب به کالو اوآراس
ډه و باړی - سول او گېړه زمور وصل بي حو ده کوی - دارماو
سنا برمسځ حادل کېدی او به آوار کی ئې زما اوسنا بی بی
حبري ور کېدی
سنا بوړا ندی زما ساعرانه عرور له سرمه لخان بېوی ،
اې دشاعرا نو اسماده ! ره سنا سوبه ناستېم ، ما بهدل ژوند
کی دوې سلمه ۸ مان ساده اوسم کړه حه نواری سا دموسمی
ساه بهما کی وچلېدی

له جێلو نجملانو نجمه راو وره ـ دا گـلو ه او دود کڕی
جو نەوبێ لەری کڕه ـ شا روالری که ستا کالی سلپه لی او
پلێ پلیدی ؟ دده ملشه ، د ندی لەجولو اومجب نرەوورشه
ورنه وددرنره !

ـ١٣ـ

رەا سەر چپروجب ونو ، لارمی هم لەری اواورده ده ؛
ره دروبا دوپا گو نەاومرپەب نگیر(١) نا دی را علم ، اود
کالمانو نه نامان کیمی جلیچپریسی دسمورو نرمیح رنجسودلێ
اورای نەرل نەر شروع و کڕه ،
هەه چپره لەری لارده جه ناه چدره نردێ درعلێ ده ، اود
هەی لاری هدات چر سچپدەدی جەدنعمێ نه خپر دسکاره سادگیر
لور نه لارسوونه کوی

و نردپس جلی درواری نه درسندو نه جاطر هره نردیجه
در واره نکوی اوددنما نه نولو طاهری کونو کی لالپسانده
گرری، شو نه نای کیدجل جرم رنەی جونی نوری و رسنەری
رما کانه لسری اونردی آواره گرتی ، دمجه ترهمه چەره
هەه نه کڕم اوروانم جه «نه دلەنێ ! » دا وسته اوآوارجه
« آه ـ چپری؟» وجوی نەرروجەن نرێ جوری شی اود«رەنم»
سەل داعان نەعالم کیطوفان راولی

---

(١) هەندی کلمەتی «رنپه» ده جەداران اواعوردوپلو
نوه دەسی نگیر وه

کاه چه ره ربار ماسم باهه رکو ع شم بورماعجر همه عمو به سی رسمدلای حری حه سا مدم د بې ورلو ، سوا ابا بواو ر با و حلکو سره ه ل دی

دعرور درسپدولار هلمه شمه چمری چه ه دعجر ه کالو کی دبې وراو ، بې سموا بابو اوربادو حلکو ه مبلع کی گر لحی را گرلحی

وما رره همه لحای هلار ه لری حیری حه تا دی و دار ، سموا با بو ، ربادو او بې بارو بې مدد گارو سره ملبې ؟

-١١-

دا (عبادت) همه ، سرود داسه ځ حوابی برسرده ، درواره و بره ، دحانماه ه دبې حه حسدا اوبوره دربله کی دحا رسس کوبې ؟

سمر گی برا بره و گوره ، سا حدای (واری) سا محامح ه دی ؟

دی ا ما ... حه ... گر ه ... لحمکه کی دوبې کرلی ا ارما ه دی حه سرك حوروونکی کلکی د ری ما بوی ،

دی دمعو سره هبا کمده عرمو ، باران اوسېرو حاوروکی دی

دا لماسی گودیکې له طا ه لری وعورلوه ، اودده هځېر سپرو حاورو ه راکور سه

آزادی ؟ ـ آزادی چری مو بده شی ؟

رمور بادار بعملة حوسه د افرسس اه بکی ر حمل سر احسنتی دی - دی بل رمور سره دی

به بەحل مکرر ا نکار ماد کـەروورو او بي دره و هيلو له
حطرا بو شحه ژعوري ، داحيل نشر دمولب وي مى گر لحوى

-١٥-

ره دلبه صرف ئستاد سمدری و بلود باره بم - ما ددي در بار
به وه گوب کی رههم باسب بم

ستا بەدي دبا کی ما ه کم کار باره بهی (بي لەدي) چه
رما باکاره ژو بد بي له کـو ەی مدعا بوەي بوەسی ، بوه
بمه اوسماره بري سوبه سی

بمه شپه حەدمه له ه باره کی سما برسس گر بال دحامو شی
اعلان و کری - بواي رما باداره ا ماره هم حکم را کـره چه
ستا حصور به دسمدری بوللو د اره و دربرم

هەوحت حه دصبحدم بەهوا کی دبر بط ررس سا ر سر سی
ماهم دحاضری به حکم سرلوبری کره

-١٦-

ددنيا دي حسن بەماره هم (دلمی) ربی ی را کره سوی دی،
او بەدي پول رماژو به مسروردی ، سر گو می ولدل ، عـورو
می وارو پدل

بەدي حسن کی ماره دسار عولووطه راسارلي شويوه،
اوخەحه رما پەوس وه هەمی و کره

اوس ره و سسم حه ابا براوسه لاهم هەوحب بەدی راعلی
چەدره درسم ، با ووسم اوحل د بي حولي سلام ستا حصور به
وراندی کرم ؟

-۱۳-

هغه سندره څه رنګې دوولو د یاره راغلی یم - تر اوسه نا ویلې
پاته ده ، ما ټوله ورځ د یار په لټولو او ګورولو کې تېره کړه
تر اوسه لا مناسب وخت نه دی راغلی، الفاظ په سم ډول موزون
شوي نه دي - یوازې د آرزو درد په زړه کې سته

غوټۍ لا نه ده غوړېدلې - صرف هوا ساړه ټسوته ناستې
نه ئې ما صورت ولید ، او نه د هغه آواز ته متوجه شوم - صرف
د هغه د پښو د وروتګ آوازمې د خپل کور له مخامخ سړک څخه
واورېد

پوره اوږده ورځ مې د ده د یاره په فرش غوړولو کې تېره شوه
او تر هغه وخته چې پوره تیاره شوه (څراغ نو) ما دی د نه راوړه غوښتلای شو ،
زه د ده د وصل په امید ژوندی پاتې یم - خو دا وصل لا تر اوسه
نه دی راغلی

-۱۴-

زما خواهشونه ډېر او فریاد مې د رحم وړ دی - خو ته تل ما د
منعو انکار او له دې ملحوظ ساتې ، او دا لوی رحم دی زما په
ژوند کې د نه کار کوي

ته ورځ په ورځ ما د هغو لویو او ساده عطاوو وړ ګرځوې چه
ما بې پوښتې د خواهشاتو له خطرو نه ژغورې او ما ته ئې راعطا کوې
(دا عطا یا هغه دي؟) دا آسمان او څرکه ، دا جسم، دا ژوند او نفس

کله داسې وي چه زه په ډېرې افسرد ګۍ انتظار باسم ، او
کله بیا داسې چه زه نې خوبه را پاڅم او د خپل مطلب په لټون کې
تېرېږم - خو ته په بې رحمۍ سره له ما نه ځان پټوې

ره د آسمان ایرو تاروته ځیرځیر گورم اوریږم می درپېدو
سره سره نه دوك احمه دی

- ۱۹ -

که نه زما سره خبری و نه کړې - نو زه به خپل زړه سره
په خاموشۍ چك کړم، او هغه به ورځم ، زه نه ته خو له تسم
او دسې نه - به د ښوص و سوالی په حالت کی ـه صبر او
استقلال نه کړه عاده ستا انتظار باسم

ورځ هرمرو رالمو نکې ده ، ماره نه وو که سپ (۱) اوسا
آوار نه آسمانو نه وحوی د ززیو خو نه سان نه وپماری

هغه وخت چه سماسری زما د خپلو له خالمو خطا د همی په
دو گ مرل ـ ه والرری، اوسا هغه هرما نه نابای کوچ کی
گل برری وهو کپری، او واسم بای وعولپری

- ۲۰ -

هغه ورځ چه له هر گل ـ ع پـ اهـ اوس پـ ح زمار پـه لـ ر نـ ر ک
ک پرې آرا ره ر، ا ره له هغه پې ـه ـه وم - زما هو، کړی
دمه وه او گل موږ بدلی روت و، هیڅ اې برواوه کړه
زما سارخوا نوم را کړ لدلی و، باجا با ره حربه را اخېلم
اوډ د و، لحوا نوه عه ه ورما را الو ی وه چـه ماره سې
نوحور سام درلود دمه آواره نام حور والی زما زړه کی
د آرزو نو ـ ر ، دا کړ ـ ما نه هر گـ ده سوه چه د سرلی دموسم
له آرزو نه ل نفس خل نکمل سې دی

---

(۱) دخم لعلی

- ١٧ -

زه نوارى مني به منتظرم چه دهرچه به باى كى ...لحان
دهمي لاسويه وسپارم، همداسمت دى چه‌دومره با وحته سو، او
همدا وچه ه چه‌زه دومره مرو كانو محرم بم

وكپى حل هواىد اووا ىراوپى چه ماري باسه كپى،
حوره بل ورخىچه كوم...الكىچه‌رهمى بامنتظرم چه‌دهرچه به
باى كى حل لحان دهمى لاسويه وسپارم

و كپى رماارام اكوى، ماپ , وا بولى - ده هيچ سك
به لرم چه دوى رشما واى

دادار ورخ - مه سده، ارىوه د ول سپى كار ، باى ه
رسىده، شه وكپى ه همداسى ده لى بامى باره راعلى وو،
بهحسم بريه ولاپل (ار) زه صرف مني ه م ...رم چې دهرچه
باى كى ...لحان دهمى لاموده وسپارم!

- ١٨

كسى اورئى و ر بل رنوى ، او باره حمرپر با
آه‌ارامسى! باواى زه‌له‌وره‌دبادى ىكى‌بواىچه لرىروا م؟
دعرمي ىمىسى به مسوولو اساوكى (ىه ر) ند ده‌ولسى
سره او م - مكر بادى بوره بربلا ...ا ورىكى ىرارى با ى
چه زماا بىه دربورى پولى دى

كه‌بهل ان را سحاره به كپى، كا به ماهمداسى بوارى
بربس ي بوره به بوهپرم چه دداران دا اور ه كپى به ...ىكه
بپرسى؟ (١)

---

(١) داسلا با برع حالب

ره دآسمان ایرو ،اروبه خیرخیر گورم اوریه می دربدو
سره سره بەدوك احته دی

- ١٩ -

کەته رماسره حەری و به کرپ ـ بوره بەحش ریه سما
بەهاموشیر چك کرم، اوهەه به ورعمم، رەبه ته حو لێ نسم
اودشیپ بەشیر به دحوص و سوالی به حال کی سه صەر او
استقلال به کره عاره سا اسطار ماسم
ورخ هەرو را لو بکی ده ، ماره بەور کەشی (١) اوسا
آوار بەآسما و به وحوی د رو، و حمو بەشان به و به ی
هەو ـ بەساحەری رما دحەی له طالو حه دامی به
و گ را ـ ه والر، اوحتا بمه بەرما دا ادای گوس گ
گل مردامی وەر کەری اوسو سر ا وعولەدی

- ٢٠ -

هەورخ ەملو ر گل ـ ع ر ا ـ اەو سح رماریه لو رو رگ
گ ری آرار ـ ا ره له سه پ ـ ه ورم ـ رەسا و کرسه
به وه او کل بورهدل روت و هحای روا و به کره
رماسا حوا بوەم را کرخ دلی و ، ماحا بەلەحویه را احملم
اوحو بو لەموا وه عد ه ورما را الو بی وه حه ماره ئسی
بوحور سام درلود دمه آواره ، ام حور والی رمسا رل کی
دآررو بو رس ، دا کپ ـ ما بەحر گملە شوه حه د سرلی دمو مم
له آرره به چاب عس رحل بکه ل سپ دی

---

(١) محسم سلق

- ١٧ -

ره نوارى مستى به مسطرىم حه دهرشه ببهناى كى جل لخان
دهى لاسرىه وسپارم، هه‌مداسب دى حه‌دومره با وحمه سو، او
همدا و به ه حه‌ره دومره مروكاو مجرم بم

وگرى حل دواند اودوا سراوىى حه ماريپ بامد كرى،
حوره بل ورخى چه گوم‌دا لكه‌حه‌رهمى بامدارىم‌حه‌دهرحه به
باى ى حل لخان دهى لاسوبه وسپارم

وگرى رماالرام لگوى، ماپ روا بولى - ده همخ شك
به لرم حه دوى رسما وا ى

داراز ورخ حسه وه، اوبوه دمول مرت كار ناى ه
ورسپده، سه وگرى حه عمداسى د بولى امى‌داره راعلىوو،
به‌حسم برىه ولابل (او) ره مرف ه ى به مسطرىم حه دهرحه
به‌باى كى - لخان ده ى لاسوبه وسپارم !

- ١٨ -

كسى اوربنى نو ر ل ربورى، او اره سر ب ى
آمه‌اىه ى ! باولى ره‌له‌وره‌د اسى بكى‌نوارى اردرولى م ؟
دعرمى دمحه به مسولو احاوكى (حو ر) ره دهولمى
سره اوسم - مكر باسى بوره دربله بها ورن كى بهارى به ي
چه رمالمه دربوره، تهلى دى

كه‌به‌حل لخان را سحاره به كرىپ، كه‌به ماهمداسى نوارى
ربپرى بوره ه بوهپرم چه داران دا اور ه گرى به لمگه
تبرسى ؟ (١)

---

(١) داسلا با برع حالت

وبړله سوه
نواري‌نه، سکي‌تېرا نلوکي (بردس) بيځه نه‌دي جاموسه
کوټه‌کي رهی نه

آه، اې‌زما سپا دوست ! زما ګران محبوب ! ما دخپل کور
ور لاندې اوسه سا داره براسلي ... سې دې ... د ماه ... ملان
هه ... من پاره !

-۳۳-

اې‌زما دوست ! نه‌ري، طوفاني شپه کې هم نه دي ... سفر
له کوره بهر ولې ... ؟ آسمان عږعږي وهي ، لکه دا ... دي هم
د نامرادي‌ په سالم کړوي

... دوب ... دالی ... ګنږی د کنږی ، ور ... را ... او
اې محبوب ! ... نه ... ماره‌کی دنا ... ګورم (...) ... نه‌ظار
... ور ... حيران‌يم ... آخر ... (...) لار ... ؟

د نورو او نور ... ماره ... ادل کې ، کله‌ کې ... ه لیري
... کی ، که نا نورو د ... لو کی - اې زما دوسته ! ... زما
دماره طی کړي او ... راځې ؟

-۳۴-

کله ورځ ... وی، کاځچې اوس ... ری ، کله ... وا
... اوسېږي سوی وی، و زما د ماری ... وعوږوه -
... داسی لکه نا ... ځکه ... ه ... کسی ... ی ده
اولکه د ماسام ... ت ... ی د کمروری ... د ګل ... ه
... ت سره عونوی کړی‌دی

ره همه وخت به وهمدم مه دی ما به دومره نژدی دی لکه
ره چه یم، اودا سپره شعر نه می اوس درته به کوګل کی
غوړیدلې ده

-۳۱-

اوس ددې وخت دی چه حمله پرې کړم، د سپند
رغایه به ولاړی ولاړی، کاروخت را ما ته ښی پرته - او ورپرما،
د پسرلی موسم ګل وغوړاوه ولاړ، اوره لارا وسه به ښې
مصروف ګرځو نار به (مسول) انتظار کی ولاړ یم
مستی ځپې پرېږدی، اردساحل پر سموری اروبکو لارو
ماندی زړې ماښی رژېږی اوهر لوری به الوری

به ولی داسی به حیرت ګوری؟ اماهغه لری نغمې دستو
دتوه زړه سره ملګری نې کوم چه ساحل ته نې ځي رسی؟
اماهغه ورمه چه له دې منځه راوری ما به ده محسوسه کړی ؟؟

-۳۳-

دحولائی باران دونو به ګې سموری کی دموکیدا راتو
له بطره ځان ژغوری - وړه وړود تورات به څېر سه ښه حوله
را کوزېږی

سبی سهار دشرق د سند ناله نرله پسې آواره ماحره دی
ستر ګی اې ښې کړی دی، اودنل و بس شمسکی آسمان برمح
پوښلی نقاب پروت دی
بیابانی سندری پای ته ورسېدلې، او دهر کور در وار ۰

ای‌رما ره ؛ سا قسمت ولی داسی‌دی ؟

آه ـ رداسی ژو لد حو دی‌مرگ سەو

دات سماور‌یکوی ـ او مام‌ی دادی نه «سا ادارو س‌دی

اودیوری شی نه بیاره کی‌یا دملادات‌یا کلی لخای نه ورنولی»

آسمان نا وریو دیاو اران نه‌دی دریدلی ـ ره‌نه‌یم حمر

حه‌رما نه‌کو گل کسپ‌دا‌ی‌تات شه‌شی روت‌دی؟ دهمه نه مطلب

نه نو هیام

یوه‌لمده بریا می‌برسمر‌گو باندی لا‌یوره پرده عوپه‌وی ،

اورما ره دەیاخای‌لاره‌لتوی چه‌سماسوی موسمدی ی‌ندله ولی

ره‌یا ـ آه، رویا ـ یی ده ؟ دآررو هلم ه لرو یکی اور

هما ددا کره !

اوربلی سمه ال ار، ، نه و ا کم د عوا مورد‌ی، سه

ند ، ر د ر ، ه حمل ـ ددی‌داو‌کیر نه حال کسپ

دا‌یاوه د ا ا ه ـ یره ا که !

ددلا

اوه ، ، کو‌ر‌حه اپ ره ار‌لی ا ار اسم

داده ، ید‌ی ، ،

د ه ا ـ اراتی سرایم ، ـ ، آور ‌ی ‌م و یا ا

را د ، ی ، ه اکی موبیایا دولد ـ ، ار ه‌ه‌اسه

ـه رما ح ر ، ، سپه ، وه ماکسی بوهره ده ، ـ اد

سمای ی ی ا ا ی ر ه دم

هود ، ه ـ ده پکسی ، ، ـ د اورو او هما بر‌ده ه ،

دهغه بردپس شرم او اولاس لره کړه چه د لاړی شوری ئی دسعر درحمندو دمعه حلاص شوی‌دی ، چه‌کالی ئی راپه او پهحاورو سپره‌دی ، حه‌دوب‌لې سر پی‌شوی‌دی ـ ارد گل پهشمر دحلی لطف بحمو بکی شمې په‌رده کی نوی ژوند ورعطا کړه

ـ۳۵ـ

داصم‌حلال په‌سه‌کی ـ په‌ماد بروی راکړه چه د[illegible] و کړم اوبې‌له کوم حدو [illegible] ل طان حوب چه وس ارم ، دامی مه کړه [illegible] روح [illegible] (د [illegible]) [illegible] محموری آماده کړم

[illegible]

ـ[illegible]ـ

[illegible]

ـ۳۷ـ

[illegible]

-٣١-

« اي سدى ! رانه وانه چه ه چا ، بدى كرى بي ؟ »

« ههر نا نارو » بدى بەلخوات كى ووتى «زما داحالو،
چه زه بەدولت او وب كسي ر هرحالوم ، مانه برا نه كى
دولت راعونانه كي حەدحل اداعاره بەو ناسم،كاه حەدحوبشى
را نادي راعلى بودحل نادار بر بحر بر دوم ـ همه وحبچەله
حونه را ناشيلم ومى كمل حه نه حل اهمدي حرانه كى سدى و،»

« اى سدى ! رانه وانه حەسا دناره حاداسى بمگ او نه
سلبدونكى لـ غدر نار كرى دى ؟»

بدى بەلخوات كى ووتى «نارەبم حەحل لحان بەمى نه حله
بە حوراالحد اطلاعبر نار كرد ماحالو، حه نه حل عملى دوت
نه بوله دنيا مه نده كرم، او بوارى حمل لحان به نه وه عبرمعطمه
آرانى لاس بەراولم ، لەهەندي سه نه مى سه اوورلخ زنار كا ن
اودسحب او، اولكالمانه صرمانو نه رسه مى دالحغدر حوى كي
همەوحب حه كار حمبو اودحسر كرنسي مصبوطى شوي ،
بوما كمل حه دالحغدر بحبله زماند نكرت دناره و »

-٣٣-

همه و گرى حه بەدى دنيا كى لەماسره منه كوى ، دارنار
ناسى حەماله هري حوا مصبوط و برى ، حوسا منه داس به‌ه،
كەخه هم سا منه تر هرچا نه ره‌ه حو ساهم ناآزاد بر سى بم
لەدى و رى حەدوى مى هبرسى دوى هحكاە زماد بوارى بر سودلو
حرات نكوى ، حوورلخى بونەبل سي بر سوي او نه مى براوسه
به سمر گە بەسوي

ره ور لحمى كر كه او مرت لرم ، حو بماوى هم بحاى ممى به
عيبر كى را بعستي ده

رما بوروبه چيردى ـ رما باكامير لوبردى ، او رما شرم
دروبد او بب دى ، حر ماهم حهره دحال بهر د عو بلى ، آراو
درخم بوربه مى د پردى حه آه ـ كه رما داارره و به له ى ؟

-٣٩-

هعه شه چه ما حل باما مره بمدى سالى دى ـ بادرى ربدان
كى ژابى (١) رهي ل دحلورو حواد بوالو به داو لو بوحت بم
اوعرابم داد بوالوبه برآسمانه بورى لوبر كرم ، حر درشو مره
چا لوبر مرى ههمه اندازه رماحه تقى و هوددوى به ساره حورى
كسى راشه ور كرى

ره بادي لوبرو دبوالو بوه حر كرم ـ بهسكواو هداو ولى كا گلوم
حه مادا بو كسه دو بكسى حل بى ـ (سر) ره ددى بولى
بوهى حمل حه مى وحود راحه ـ سو بهي و مم

-٤٠-

ما دملادات دتاكاى لحاى دبلو د پاره بوله لار بوارى ووهله
حوداشوك دى چه بهدي وره ساره كسي رماسره به بج و اهروان دى ؟
ره رباد باسم چه لهده هحه حلاسم ، مگردى بهحلا كسرى
لهچيره حماله دگو و بهسرولى ـ حل اوبر عمر رما لههره
امطه سره بولحاى كوى

اي باداره ! دابه حپله رما كو حموبى وحوددى ـ دى حوبه
شرمبرى حوره چه دده سره سما درواري هدرخم شرمبرم !

---

(١) مقصد «روح» دى

-٣٥-

هەلمە چەند ریزەکی پیرە مشمە ، اوسر لوبووی ، هەلمە حەسلم آرادەی

هەلمە حەددما دکورگی دیوالوە (دەگرو لەلاسە) وران سوی اوی پیدلی بە دی

هلە چە الماط دصداوەلە حەی شحە راوری
هلە حەحملوا کە ربار دحلی سەرما ارو گیان حروی ،
هلە چەدعمل صاوە حەمە دەحولو مراسمو بەوەو حمکلوکی لار بەلری

هالە حەبەس دا ام الوسم دحل اوعمل حوابە رهی وی
ای ساوبە ا رماال آرای پەهر وردو ن کی وس کرە

ملا ...

ای را ار ... بابە را مامان داری ... لەرز همە می داوار ... ر ... دهری

ماد ... ران را ارد حەحیل عوبا اوحو عمر بە آ ا ... ە ورعم ،

مابا والد راکرە حەعرسمی ... لە ... ارە ورە لودی ،
اوی ... ا ... وب بە ماول کی ر گو ... م

ورب را ... ە چەدل ... س درودمره ناوبو حارو شحە لوبە و سابم ،

اوردی یان راکرە ... ل دو ت دمحمت سرمە ارصا ە وسارم

کەچەهەم بەمانەدعاکی بەبێ یادکری او کەهەرشومی بەرپەکی
بابەخای بەدی بکری جو ماهم سلامەزمانی بەانتظار اسی

-٣٣-

ورگێوە ، حەهەد (جوبەسری) زماکرە راعلل وپو بلحە
« موربە لەبر خای راکرە حەمور ستاپرلاس لێ ەدی دعای
باعدەو کواود حلی برحی دعجر معول دده لەوصلەاو کرمەوعواپرو »
دوی بەپوه گوێ خای و بمو ، بەبەحوله اوسەحەدە بەدە بول بحو
دسی بەبیارە کی می شاو لدل ؟ کابەمی جەدوی زمانرمەدس
حرم بابدی سەحب برعل و کرێ او [illegible] زحەمەر [illegible] ور بەو بان ،
بەحولی باباکی طمع ای بور ا بحه ـ خای بدروبە لوس کرە(١)

-٣٤-

بەماکی [illegible] دە مرە وپە [illegible] بربرە جەبابەدس [illegible]
ای زما هرحە [illegible] باری کرم

زما دآرزودرمرێوپە حەبە برپاب [illegible] عادس امری [illegible]
مەحسوس کرم [illegible] هرحەر [illegible] مەرم ، او [illegible] حال [illegible]
بدو با حسر [illegible] وپاندی کرم

بەماکی صرف دومرە وپە [illegible] بوا [illegible]
می بەلە [illegible] کو [illegible]

زما زولێ بس دو مرە برپرە [illegible] زما [illegible]
اوسم اوسا [illegible] زما [illegible] کی [illegible] ، هرساس [illegible]
زولێ دی

---

(١) ساسی نطم دی

کلە حەرمحت ژو بندر نادسی، بو بەدعمی بەرده کی راشە،
کلەحەساو حواد مشاعلو شور وربەشی اوحلك باندیو اسی،
بو بە اپ رما دسکوب حاوبده ' دحیل سکون اوآرام سرەراسە،

کلە حەرما بسوا زیه دربدان بەبوه گوب کی علی کسپی،
بو اپ رما بادساه اورسمات کره اود شاهانە برم اود بدپسره
راشە '

کلە حەرما دریه برآررو باندی باطله اوهاموسمار بربوری
بوبە اپ بواری باکە ' اپ بواری وسە ' د حملی بر بسا او
بساندی سیه راشە '

-۴۰-

باره سوری کی لحان سپ کری دی ، ای رما گرابە ' بەچری
دەولو برسا ولابرپ؟ بوی باهلوهی ، بساله ÷ کە لەحاورویك
سرك بابدی بربری ، اوسماهمح حال بەسابی

ره دلبە لەشوگی بوراهسی بارو بە بلاس بساسطار کومە،
لاررووی پربری اوبوبو گل لەمابە احلی ـ اوس ردی دەحە
بوکریە بەسی

د گهخ وحب برشو اودعرەپهم ـ دماسام بەسوری کی
می کلەکاه ریه بربسا حربوسی اوسمرگی می بتی ی ، هرشوك
حلو کوروبەلی ـ ماوبی رابابدی حابدی اوما محمحوبوی '
ره د گدا کری بحلیر باشان بلوبرمح حور باسە بم او کلە
چەدوی ماو وسی حەرە حەعوایم ؟ ورە سمرگی کسمە واحوم
اوهمو بەهمح حواب بە ور کوم

-۳۷-

ما خپل کاوه چه زما د سفر دوت خپل آخری حد ته ورسید
خم شو ـ داده مخامخ لاره بنده ، خوری تمام شوی دی اواوس
ددې وخت دی چه بوه خاموش خلوت ته ساه بوسم

خو زه گورم چه ستا رضا (ارادی دوب) لاره ته وجود کی
پای نه لری رسیدلی،اوچه زاړه الفاظ به ژبه راځی دالحی نوره نی
بوله زړه شخه بوی بوی نغمې راووزی ، او کوم ځای چه زړې
سی ورکی سی هلته بوی ملک د لو عجائبو سره ځر گند ری

-۳۸-

داخه « زه تا غواړم ، بواری تا »زما به زړه کی بې شماره
تکرار شا به

بول آرزو گانی ـ چه ماد شپې اوورځې ، شا به کوی
درواغ دی اوبیخی تشی ،

لکه شنه چه شپه نوره تیاره کی دروبیا امید پټ سا تی ،
همدغه رنگه زما دی خبری به تل کی دا آواز آرا نګه کوی
چه «زه تا غواړم ، بواری تا »

زما انحراف د همه طوفان په څېر ـ د تا تل بول قوت امن
مانوی او ساهم به امن سی لالهانده گرځی ـ سماعی به صدمه
رسوی،خو ساهم دا آواز ځمی چه ری چه «زه تا غواړم ، بواری تا»

-۳۹-

هغه وخت چه زما زړه سخت اووچ سی ، نو به زما د رحم باران
وکړه راسه ،

L6094

وپاندی و ال سازی به خوردری دشمن به سان آزاده ـ
دالماطو له وال وسو به آزاد ـ اباهت لابه دی راهای ؟
راو لاتار کرپ ـه دم شا رساله نوری راو هید له
او ـ ـ ا ار شالو نا الوری ـ لی

دوابه ـ ـ ـا رانا له خلا ؟ او دا سی ـ ـا
ـ اروا ا ـ دور ـ وپاسکر دا رطاله ـ ر لو می ؟

ملاکه

هاـم ـ ـ وه ـ اسا داود خان ماوه کیان

[illegible]

هاتا

ـ ـ آ ده ـ ـ ـا ان ـ ا شار ـ ـ
ـ ـ الار ـ ـ ـ ـ ودی ـ ربهار بها ان
ـ ـ ـ ـ ـ ـالی گیراکی

-٤٦-

دانەیە معلومە چەنە لە کوێ وە چە هەمسە زماسرە د بولحای
کێدو دیارە رانردي کێمدي - راتحي ؛

سالمی، سماستوری، یارما لەسەر گوێی هولای

شومرە ورتحی او سنی سا دەمە موبو آوار وارو بە شو ،
سارو سار رما درپە کورنە راعیە اورە ئي سپ و بللم

چمر ەیم ، بن رماژونەولی (دومرە) ی باب او با آرامدی
نرهە رما بەرپە کسی دەو خالاند مسرب حس لامەو وهی؟
اوس گوبا وچب راکلی‌دی جەحل بول کاروبە و بمایم او
نرێ ي ب دم ، (لەکە) بە رە بەهواکی سما د وجود بوە لطمە
حوشەو بی بەجسو بی کوم

-٤٧-

سە ژدي نزسي ددە بە انتظار کی بێکانە بپرە سوە - رما
ویڕەنە چە کوم سار ، هەنە با هاوە رما ورە بە راسی اورە بە

سرێ ستوەانە دعلب اسوب وبدە نرنەیم

آه، دو سما و ادە بەلار نرسدیە - دی مەمع کویە
کە ددە دەدموبو آوار ما و سە نکری بورما دو سولو
ربار مە اسیە - رەبە عوایم چە دچبجەو دبمي سور، باد گهێج
دروبایی بە حتی کی د هوا هنگامە ما لەحوبە ا شوی - ما
(هم‌هەسي) بە اطمنان سرە و بدە نرببدیە - هەمە وجبهم چە
رما بادار با حا بە رماورەبە راسی

رو مار بې حبره له آسمانو عجا حبرونه راوړی سر لك
وپاندی گوی او برسېرك راځی ـ زما زړه له زسه خوس دی
او دبېرېدونکې ورمې ساه حوره ده
سهار تر ماسامه نوری نه حمله دروازه کـی ناسمه بېاو
نوبهېرم چه د حوسېر ساعت د انتظار نه حالت کـی نا ځانه
راتلونکی دی
نه دې حال کې زه مسکېږم، اوپواری سندری وایم چه هوا
ماد(نوحا) د نمان نه نوی ساده کړی

ـ۲۵ـ

ایا نادده دهدمچاموسه آوار نه دی ار ونېدلی ؟
همه راځی ـ راځی او همیسه راځی
نه هره لمحه اوهر رو نه کې ـ هره ورځ اوهره شپه همه راځی
او همیسه راځی
ما نه زړه کـی نه محملو کیمانو سندری و لټي ـ حو له همه
ئلدا نو رغ راوری چه « همه راځی اوهمیشه راځی! » دگسرم
اپرئل نه ممطرو ورځو کـی همه دځنـګله له لاری راځـی
او همیسه راځی
د حولائی د نارانی شو نه بیاره کی ـ داوریځی نر نالمدی
لرونکی نگی‌ړ همه راځی اوهمیسه راځی
د پرله سی‌غم نه حالت کـی ـ دده قدمدی چه زما نه زړه کـی
سحبېږی اودهمه د قدم زرن مسود دی چه زما حوسېر ځلوی

ځی ره او بو ږدي شملاسم او خپل ستړی سوما به ځړی می
روسوحاره کړل زمامکرو به حرارت سره سرما وحسدل
بهمتکسرا به بو ګډراغځه ولاړل به دوی برشا و کال او به ای
آرام و کړ ـ شو به بوه ملی ر بګه دوړه کی را به عاسشول مدوی
ترڅ برو حمو اوڅ برو عوبهبو برشول ، عجب او عرب ابري
ابري ملکو به بي رالبدل اي عرمسباهی لاری ملو بکود هادرا بو
ډلی' ہول عرت ستاسی دی

ملامر او بیټ ره حو ګاری کړم بوي باخولم مګر رماله حوائي
هم خراب ـ بهمو به ، ماحل لخان دبوه مسرورعجر به بل کی ، دبوه
، ارهمرت پهسوری کی ورك او اب ګتابه

دسکون باره سوري حه ابر بري زر کاری کړی وه رما
پرږه وروورو وعوړبده ، رماهرسوه چه ماداسعر دځه دباره
احدار کړی و ؟ ماحل مس بې ارادې دسدرو اوسوری بهحال
کی واحاوه هبای کی حه لهحو به هولکی او باڅا ه را ساځیدم ،
ستر ګی می برا اسرلې بو بهمی والبدې حهسر ته را به ولاړ اودحل
موسکی سپلاب دی زماحوب به راابله کړی و

آه زمشومره ډېر بدم چه دالاره اوربهاودسرپاڅ کهده او با به
درسپدو ز بارڅ بر ګران اوسعت

-۴۹-

به له حپله تجربرا کستهسوې ، او زمادحو بکړی وره بهراعلي
وډر بدلی ـ ما بهحپل ګوټ کی بواری سدري وبلې ، ر ما بهمو ستا
عورو به ځان ته متوحه کړی وه ـ بهراعلي او زمادحو بکړی وره ته

آه، زمانخوش ـ زمانەمی خوش ! حەسرەت دعات (مجنون)
دلطف او ممنی انتظار باسی ؛

آه ، زمانتی سترگی ـ چە طرمی ی صرف دهمە دموسکی
بە رووبا برابرلی شی ـ کاە بە لە ماری شجە دبدا کپدوبکی
خوب بەشان هەه زماسربە و دربری

بر بردی ـ چەدی ترتولو رووبا گابو ، تر بولو صوور بو بو دمعدە
زماسترگو بەواسی ، زمادوبس روح دخوسیر اومری‌ بە خلا دبە
لەلندو بدا اسی اوزمالەخوبە خپل‌خان بەرانگ دورا مربە دەبە
تنگ وی

-۳۸-

سهاردحاموسیر دسەندر کرچسیر کوچەیر شپی دمرعاو
بە ممەبند لمی‌سوی‌ری دلاری‌عاری، گلوبە بە حەدا سکار پدە،
اوراور بخولە بیوسو زری وپانگی خپری شوی وی چە مور
داپهماك بەحالب کی‌حملە لارهدە او(دی‌پماطرو)هیڅ بروامو
بەدرلودلە

بەمور دخوسیر کمەترانە وولە، بە موکمە اوبە ولو بولە،
بە کم کلی‌بە دبرلو بروداود بارە ولاپو ، بە موکمە حمرە
لەخولي و بسلە او بەموومسل ـ مور بەلار کی بەدرېدو اوشومره
چەوحت برپدە مورخل قدمو بە لا برول

لمرسرتەراغی ـ کرکو کوبرە بەسوری کی‌عومبر کارە، وچی
بابی‌دغرمی بەتودە هوا کی آلوتلی، دشا بەروی‌دپرترو بی لاندی
بریشایر وړی اولەخوبەای بی‌ارادی سربوە خوا اوبلی خوا بە

ما هورب رب وژړله او رړ ممې عوسه مه کاسکي مي حمل هر څه
ماته وړ اندي کړي واي

-٥٩-

شمه ماره شوله، رمور دور ئي بوال کاروه دال به ورسپدل،
مورداد ال کاوه داوري ي ملمه الاهم راغلي و ، اودکساي
بولي دورادي و مړله سه لپ وارحاوحاو ل ده ما اراخم ور
حما ل او ل مه ا ما داسي ما کړ ري
داسي معلومه سو حه رواره و کپدله ر ل «مي ده»

چېري مرېي کړي ده ما پدلو ه سب سلا ستو ، خده و بل
« ادمردا ، مور ک ي ا ا او و مو و مل « ه اهوادو»
دمه ه ورع و وي ر ا رسي ک ، داد ال کاره حه لري
بالسودې ، ما کا و ر ده ، د الر ه د پرد ده او رمه ر حرب
راتحه و س مط ړو ا ارا و آوار ې مور ه هر س کړي و بل
«وي داد ار ړ پلو در چاردي ،
، ما لا ، ره ، ارمره حم ل و ځ ، کپا د اوراځ ر ه «مله
باشي ا اه کوت
مور ، حاي دره لا ر ه ک ، رال او مولکي را پاحمو
حاو ما ، سرا له دا ما ا مرع د .
مور اشپا لوا ور وال وه حه داوس و ځي دلمليمه م مده»
بادارامي ه مکړ روبما کسه ودا او ل کم دي؟ دده د ماس ر دماره
بحب کم دي؟
شرم دي شرم ، کمه ده حومه ؟ کوا اي ساسب ؟

وددر پداي

ستانه دربار کی دبر اسمادان راعو بهدی او هلته هروحت سمدری وابی حوهمه سد ره حه ستا ره مه ي اعیر مو کره د وی با لمدی (بحاي)ساده سمدره وه دموسقو لهاو ی دیا سحه بو معد مر اوروه رهو بکی لحی ورسره گسهو تادا بعام د اره دوسکلی گل راواحست را کسته شوي راعلي رمادحو بگري به وره کی وددر پدلی ؟

-٥-

ره به کلی کی دحرعوس لود باره دروازه به دروازه گرځېدلم ، چه ستا رر به گاوي دخلسدوبکی حوب به خبر له امر ی شعده راسکاره شوه اوره حیرا به ابه سوم حه دا کوم شهشاه راغی ؟

ر باامیدو به را باحپدل اوداحیال می کاوه چه اوس بو ر ما دی ورلحی سم سوالی ـ ره به ا طار کی ولاړه وم حه اوس به ي عوسه ی حیرراکړشی اورما شاوحوا حاوروکی به دولب و ناشل شی

به هم هغه ځای کی حه ره ولاړه وم ـ گاوي ـ وددر پدله ، باراته ومسل او رماحوا به را کورشوي راعلي ـ ماداسي حس کړه حه آحر رما دژوبد دحوسي لمحي راعلي ـ باځا ه ا ـل سولاس را اور ـ کړ او بوسه م ی و کړه حه «ناما به شه راوړ بدی ؟ »

آه ـ داشه شاها به تو که ده مه تاحپل لاس بوی حیرعوسو بکی بحلي به دحرعوس لو دباره عخولی دی ؟ ره ور بردپدم ، بر بشا به شوم بما بوما دحلی ځولی سحه ورو ورو دعلي بوه حمره دا به راوکسله او با به می وړالدی کړه حورماحس همه وحت لار بات شوحه ماسام می حمله ځولی کور شه کړه اودعلي هحواره کو به کی می بوه رر به دا به ومو بدله

په ګل‌دې، په کومه خوشبو په مساله او په کوم عطر ولوسی-
دانه او زړه وړونکی تره نوره ده!
زه ناسته یم - ناڅېږ خبر وګړ احمقتیا مې چه «مساله خوا
داشه امام‌ی؟»
ماهیچ ځای و نه موندله چه پټه ئې کړم - کله چې دلخانه سره
ګرځوم سرم زړم ځکه خبره څېره کمزورې یم، کله چې په عاپه
ځړوم سینه می زړه‌ی کوی - خو زه اهم سما دالطف، ددرددی
بار غرب په خپل زړه کې ژغورم
اوس نه‌دې نو ماکی زما دپاره هیڅ څرې خبره نشته، د زما
بې نولو کوششو و ناندی نړ الي سوې، نامانه نوارې مرګ
ملګرې نړسی‌دی - زه ئې خپل ژوند باج ورنږ سر کړم، بیا ما تو
دېر نکړې دپاره سما نوره زما سره ده، اوس په تا کې زما
دپاره هیچ دوپړی خبره نشته
اوس زه خپه آرا نشو، زړه په‌دم، اې زما درنه مالکه!
پر اوس دخا انتظار باسم، او په نه‌وه ګوښه کې په ټپه‌خوله
ژاړم - او اوس زما په کړه وړه کسی نارو ادا نابه ده، او په
خوروالی - تارما دستګار دباره نوره راکړې ده، اوس زما
سره دنا نجکو آرایش نه‌سانی

۵۳

سکل‌دی - دستور و نه‌شان نږ نګار نګه خواهرانو سانسه
شوی سا کنګي، خوما په زړدې څېره سکلې سکاری سمانوره-
دمحترم «وشو» (۱) دحسرو لیکو نه‌سان او دسر ټیما نه‌څېږ

(۱) و سرو دهندوانو دوهم رب النوع.

زەلەشرمە بێ خولەولاێ ەوم چە بار ماد بامە بوستەراخدە و کرە،
واقعی ماستا دبارە شە کردی چە بارە بادە کرم ؟

خودا باد چە ماستا دبدی وو کولو دبارە بابە اوبە در کولێ
زما دریەسرە بە بل وی او بەچیر خوبد بە بی سابی

سهار شوی باوحەدی حیحو باحلێ سا ری بوی کری «ام»
دو و بابی ەسرد پری اورە اسە براوسە لا ەهمە دکر کی بم

ـ٥٥ـ

ستا زیە لەعەو چکـی ، اوسمر کێ دی اوسهم لە خو بەدی
ابابە بە ئێ حمرحە گل دا عربو بەم لێ کی حمگە حکومت کوی؟
وبس شە ، وبس سحە وحە خوسی مە پرە وە

ددێ در ێ لاری بە ای کی ، هلدا لیرێ بـ سهابی بەملك کی
زمامحموب بواری باسـدی ، دهەسرە لگی مە گوە ـ و بس سە، و بس
شە دی کە آسمابو بە د عر مێ دلمر لە بودوحی بەساە بەاورو
سری ؟ حەدی کەسروسکو دبدی شادر خور کربدی ؟

آیا سادریە بە کومی کی هیچ سرب بستە ؟ آباد درد بە
حادە بابدێ دهرفدم لە آوارە وە سپر بمە بمە بە بدا کمری؟

ـ٥٦ـ

شە خوشتە حە بارەدومرە خو شحالە سابایم داهم بێ شە
بەدی حەما بە را کسە سوێ

(هو) اێ د آسمابومالکا کەرە بەوای سامە بەحپری وای؟
بارە بحمل بێ ولب کی الطا بەسرە شربك کری بم ـ زما
زیەدی لەحلی عیرمساهی مس شحەچك کربدی، سمارصارما ەژو بە
کی بل محملف صور و بە عورە کوی

کښېنولې شي وره ، او دغوی دلمر دغه تاکلی سرحد ته شان
سره بوره

همه ږیږدی لکه بەسدید درد کې حەمرگ ته ملهٔ کووکی
صرف سره ـ روبله ورو سمی خوات ـ همه رسمی خولکه دنوي
وپروونکی پلمرسره ـ موی مس سوخوانکی ـ هسی ـ ږ ، ملي لمه
سکای دی ـ سمورو مشان بەحراهراتو ساسه سوی ستا
کسگان ـ خوسا بوره کی اي دنا لدیمالکه ، پوره سکلا
خدای موی ته خهٔ ـ نصارت او خمل بەبردي مړنه کړي ٠

ـ۵۴ ـ

ما سما حدهسمح و دهعوسته ، ما ما ده حمل رم هم و دو اه ،
حه ه رحم پدلی وره ته خرلهولاپهوم ، ره ـ همه سا بر عاږه
نوارکی وم حه ها ه دونو سموری مسات شکل مو بدلی و ، او تو
حال داو بو پلت مه کی گرروبه وره ، هموی ما ا راږ ری شوی
وپوبل «رمور سرهراخه داده عرمهسوه» حورهله ، لمیږ حه
به حمل بر پښا به ده لابو کې پوه شوي ولاپهوم بچه راعلي
ستا دهمو بو آوار ماوا بهرو ږد ، ماما به هحرراعم آلودوستر گو
وکا به ، تاحهله ما ره وروزو حری کولي او بهسږی آوار دی
ووبل «آه رهنو بدی ردپس بم» ره لا حالورخی حو بههولکی
راو ـ به شوم اوله حمل ممگسی شحهمی ما به عرگه کی او به
درتوی کړي ، دو بو بابي رمور بهسرو مالدی ر پدلی د بي
عرمرلی بار نکیږ شحه دوری بلی آوار راحوت او د سړك له
پچومو شحه دنا لا د گلو ورمه بوربه کپدله

هغه خوسه چه رنګ او ګدار شغه پرسره شوی ګل پاندی په بده
خوله له بمه ږ کو سر ګوسره پرېوی ، اوهغه خوسی چه‌دبورو
ټوالوموجودانو شغه بې‌ساره ده اوهیڅ لفظ یې ژبی

- ۵۹ -

هو ، ره بوهېږم اې زما دړیه محبوبه ! داررنه روپا نه
انبی رنوی ، دانه آسمان کی لامبو و هو ښکی مصحله ښانه
اوربل ، دا ریښ ورمه چه‌زما ربندی ښه‌انګی بوله‌هیڅ دی،خو
بوشی بانه او باقی‌دی ستامینه !
دسهار روپا‌رما په‌ستر ګو کی‌طوفان جوړ کړ ـ هغداسی‌دی
ستا بغام زما‌دړیه دپاره ، ښامخ کښه خوانه مایل‌دی ،
ښا ستر ګی له‌پاسه رما‌بو ستر ګو ته ګوری اورمارړه‌ستا
هډمو ته ښکاوی

- ۶۰ -

ددنیا په‌هرځای کی‌دسمندر په‌غاړه وړو کی هلکان‌راغو ټولیږی
نور ته غیرمحدود آسمان بې حرکته دی اومضطرب او به
طوفانی !
ددنیا په‌هرځای کی‌دسمندر پرغاړه وړو کی هلکان په‌شور
او‌نڅا راغو ټولیږی
دوی دریګو خونی ودانوی ، په‌تشو ګوځیانو لوبی کوی ،
له رژېدلو مړاوی پاڼو شغه ځان ته بېړی جوړی وی او به
خدای پراخ اوژور سمندر ته دلاسود پاره غورځوی
ددنیا ماشومان دسمندر په‌غاړه هغه‌شان په لهولعب‌اخته‌دی

په همدې عرص کې د ناچهانو ناچا ! زمادزړه داسې برولو
دیاره د ل خان په پسرلی حسن او جمال سنگاروي ، او د ې عرص
دیاره په دلیلو سیاده وسو کې ، همه کې ور کوی او بیاددې
دواړو له مخه د سپر دوالی په صورت سکار سری

-٥٧-

رویا ، زماړویا ، د ماخلوو نکې رویا ! سر کی مچوو نکې
زړه حوسوو نکی رویا !

اې زما گرانه ! رویا زماد ژوند بر مر کر بځا کو ی ،

اې معشوقه ! رویا زمادمړی دسار اروبه رپیږدوی ،

آسمان پراخه‌سې ، هوا به وحسا به بوگه چلیږی ، او حمدا
په ټول عالم کې خپره شې ، مرغان درویا برسمدر باسی حیل
مادنا او په حیرو ی دابېل او باسمی گل د رویا دخو به خو کو
حلې خوښېر عوږوی ـ اې زما گرانه ! رویا اور څی تکرتکر
کړی باحیلو ویلنکو کی دسروررو په‌سان خواهرباشی

اې دوسته ! مسرت باني باني وعوږیږی ، او دخوښیر اندازه
باکل کېدای نشی ، د فردوس دچسې ساحل ډوب او دخوښیر
سیلاب هرلوری ته خور شی

-٥٨-

برپرده حه دخوښیر تول مشارونه زما په وروستیر معه کې
څای او دسرلی دورمې په شان دمځکې برمخ خپاره شی ، همه
خوښی څه دژوند او مرگ په دواړو ټرادو ځاکوی ، همه خوښی
چه طوفان عوندی ژوند متزلزل کوی او مسته حندا وریحیی ،

دبیده ماشوم پاسو ئەو حەدموسکی ئەی ئاسی ـ شوك بوهەری
چە دال کومە بدا ئەری ؟

هو ـ داوه اوراه دە ها دەمی دموسم دوي عا بهلە بکی
اوربحی بەکسمارو باندی حە دسورمەی بوی ژبری و پاڵگی
حەری شر بول هەمەحما دشە مومکی بدا کپری

دابرمە اوحورە بارگی حە دکودی بەاعصار کی سکاری
حوك بەحەردی چە براوسه بوری بەکومحای کی بچە وە ؟

هو ـ هەموحب حەدەبور بپەلە عەلیەر وە ـ برا بارگی
دمەی دسی او بارك رار بە صورب ددي بەرپە کی عوڕ پلاي وە
چەهەبو دابر ە اوحورە بارگی دە چە دکوحەی بە اعصا و
کی عوڕپە لی سکاری

-٦٣-

اي رما بچە ! هەموحب حەرە بابە دلو بور بنگاں شەساں
راوپم بورابە مەلومەسی چەبراوبو ، اوربحو باندی داربگەی
هەدە ؟ اوبر گلو ماندی ربگ اوشابی هنگە دە ؟ هو ـ هەمە
وحت چەرە بابە دلوبوربگاں سماں واوپم

کلە چەرە ستادبخا دبارە بدلی وابم، بوحەدا رما بەوکر
کی راگرتی حەبە بابوکی دومرە موسمەی دشە و بسارە دە ؟
اوشي ولی دحل رع آرابگەددي موحهی د بما رپە بەرسوی؟

هو ـ کلە چەرە سادبخا دبارە بدلی وابم

هەموحب چەرە ستا دطامەو لاسو حوا بە مەبا ئی وپاندی
کرم بوبە وکر کی می راگرتی حە دگل بەساعر کی باسات

دوی بەبوهنەریە لامدوشەبەن؟ او بە داور بە معلومە دە حە
تور عشکە سند بە واحدوی

صدف بولوو بکی بەمرسار و سی عوتی وهی ؟ سودا کر بە
حملو بپربو کی سەر کوی ، مگرداوپەو کی ماسومان بل سکی
بولوی اوسائی برتە سرە باسی ــ بەدوی بە بو حرا و بی
بلاش کوی او بەد بپربو بەحلواو ر هپری

سمدر بەحملا حملا شێ وهی او رحل ساحل باندی ژێری
وپانکێ حەروی ، دسمدرەما کووبکی‌حێ دلکا بناسی بی‌ممی
مطموبە اوروی‌لکە مو رحە خانگـو بە و حـ کی ور بە ول ،

سمدر د کوحەمابو بەرەلوبی کوی او رساحل باندی‌دحملو
ژێرو وپانکو بداره بس

ددبیا بەهرخای کی‌دسمدر بەعاپە هاکان تراپەری ، چلاری
طوفان بەآسمان کی‌دوری هسە بوبندی‌وهی ـ ر لو ری پار
بەاوبو کی هوبپەری ، مرگب وردی اوهلسکان او لوی

ددبیا بەهیرو خاو کی‌دسمدبەعاپە دمابوماو لوڤی رلبی
لمداپ کپەری

- ٦١ -

حوب چەد کوچە ابو سەر کوبە راحی ـ شولا بەسەردی چە
هسکە راحی؟ هو ـ دارە اووادە چەوای دصحرا اێ مسوری
کی هلمە چەد اور ور کی روها خلملا بدە ، شەحە خلپەری اود
ساپەرو باهوی دی دحادو دوی عوەیر خوپاندی دی ـ دحوب
تاهوبی هم هلمەدی چەلەهمەخابە دورو کر ماسومابو دسەر کو
عچولو دبارە راحی

دسې بيا د کوري حواله چه جانيبد د لوبو اوردو وسو سره
صبح کښې ئې الهی شپه نوسمه وکړه «اې بخليه! په چه
دخلی لمی په دا کی ډېره ويږې په حري لځي ؟ رما کور بېجې
تياره او بېادی، مانه حمله روبيا بهعارسرا کړه!» همې حلې
بوری ستر گی بوه لمحه راتوربه کړی او به بياره کی ئی رما
وحواله و کمل و بوبل «زه سبدته راغلی يم چه کله دميرب
روبيا کمه سی بو حله ډېره دلامبو دباره داوبو رمبې امله کړم»
ره په همو اوردو و سر کی واري ولاړوم چه دهمی چاری
کسروري سمله می د طوفان په بکاره تو کی ولبداله چه وربه
کسته کېدله
دشپې بهسره سبا کی می لههمې شپه بو مه وکړه چه
اې بخليه! سباوولی روبيا گناي موری دی اوس له حلی
ډېرې سره حبرته لځي ؟
رما کور تياره او بېادی حمله روبيا مانه بهعارت راکړه!»
همې حلی بوریسر گی مانه راتوربه کړې بوه لمحه بهسکس
حالت کی ودربدله په بای کی ئې داسی ځواب را کړ «ددې
دبارهځم چه حمله ډېره آسمان ته دهلدې به بوگه وږاندی کړم»
ره لا هلبه ولاړوم چه داروبيا می په بوه بيکاره اربه وصا کښی
لګېدلې وليدله
دسی شپې به بار بکه کی می لههمې شپه بوسمه وکړه چه
«اې بخليه! په څه عوارې چه بهحملهسبه بورې دی ډېره سولې
اولځي ؟ رما کور تياره او بېا دی حمله روبيا مانه په عبارت

شه دی ؟ اومپوه لەحورو اوبوشگه چ که ده ؟ هو ـ هه وحت
حەر سا دطامەو لا ـو حوا ه مەتابی ویاندی کرم

هەوحت حەره بەحەدا سا مێ محرم ـ بو بە بەس سره می
داوکرە رالحی حەهەه مسرت شه دی چەسپار بەروپا کی له
آسمانه را لوردری ؟ اوهەه حوسی چه دسر لی سمم ئی برما
وری راوری شگه ده ،

هو ـ هرکله حەده بە حدا سامح محوم

-٦٣-

اله همو دوسانو سره آشنا کرم حه ماهێژه بژبدل، با ه
همو کوردو کی مانه ئاوای راکی حه رمانه وو ، بالدی شان را
ژدی کره او بردی دی راسره ورونه کره

رما رپ باآرامەسی هەه وحت حەره حمل روی لحای (هەه
حەما عادت ورسره بولی دی) بردسم، اوداهی کرم حه به دی
بوی مقام کی‌می بوروی آسما اوسی حەهەه هم نەبی !

بەمرگ‌اوڤ ونه بەدی‌دناو بلەدنا کی بەرمالارسوو بە کوی
هەەبە بی، بواری به ـ بواری ملگری حەرمانه عه متناهی
ژوندکی رمادریه دمسرت واسمگی لەبوه باآشناحاسره ری (١)
هوك‌حه باو بوژبی ـ هیخول‌لەهەه لحی‌بردی او باآشنانەدی
اونه کوم ورورته برلی دی
آه، دارما دعاڤوله کره حەره بەحلوچ برو لوبو کی دهەه
بوه دوست مسرت هبر بکرم !

---

(١) دساسح مسله

ماهمه دحل زړه نه حرم کی سا لي ، نه ملکو نو ملکو ومی
وگرځاوه او دهمه نه ساوحوا کی زما دژو ندون عروج اوزوال،
کوز او باس شر گندر

زما نه تحلا نو ، زما زاوما لو، زما ر وسه او زما رحوب بي
حکومت وکړ نه حو نماهم نواری او حلا اوسی

چېرو حاه و زما دروازه راوبکوله ، او همه بې له ما وعوست
حو نبرنه ما نو سه ولاړل

نه دنیا کی هیڅ داسی نه ده پسه سوې چه همه دی مجامع
ابدلی سوی وی او همه بل نه حمله تر پاتی کی سما و نو حه نه استطار لری.

-٦٧-

نه (لکه شگه چه نه) آسمان (کی حاوه گر) بې (همدغه
رنگه) نه (نه) خالیګر (کی) هم بې

ای سکلمه ! نه خالیګر کی سما نه ده حه روح ئې نه رنگ نو
آوازو اوسو نګهنو محصر ر کړ ندی

گېڅ زړ نه سمده را احمد بې او نه په حوله دمځکی دنا ح
نوشیر دناره ئی دحس امیل نه سی لاس کی احولی راځی

ماسام نه حل زړ ن مسکی کی دامن سا په او ځ حاشکی
سولی ، دهمو ار شو گنا نو د ناره چه خاروی ورنا ندی حری
دسکون له مړ ي سمدره بې سا نه لاروهی راځی

حو هلته حه دروح د بر وار د ناره نو عر محدود آسمان
حوردی، يوه ...نه بې داغه روبا حکمرانی کوی (١) نه هلته
ورځ شمه نه شمه ، نه صورت شمه نه رنګ او نه هیڅ کوم لفظ

(١) د عمی عالم

واکړه؟ هغه توره دغه ورنېدا او وکړئ واهه نباتې نه
تیاره کې زما اوري نه وکړل ونيول «ما خپله روښانه دي د ناره
واورې د ځه و کولای شم ددې زړو تېرو او نه هجوم کې
شامله شم »

زه وډرېدم کل مې چه دا کوچنی ډېوه دېوروروبیا کیا نو
په مینځ کې ورکه شوه !

-٦٥-

زما دژوندون له اوږدې لارې ټوټه اې زما خدایه! ستاد اوهم
کوم شرف حاصلېږي ؟ اې زما ! آیا ستا دوستي په هغې کې ده
چه دخپل آورېښن ستاره زما په سترګو وګوري؟ اوخپله خاونداله
نعمه زما دغوږو له زړدې څخه په پټه خوله واوروې ؟

ستا دنیا زما په نفس کې الفاظ نړاسي او ستا خوشالي به
همه کې مو سیقي زیاتوي ـ ناله ډېرې مینې خپل ځان وما ته
را وسپاره او ستا په خپلې تولي سپېرې نېړ په ما کې محسوسوې !

-٦٦-

همه خپل زمادوخودد نیل په خلاپده شفق کې او سېړي، همه
چه دستار په روپا کې هېڅکله خپل نقاب نه نور نه کوی ـ اې
زما خدایه ! زه هم همه د خپلې وروستې ننمې نه شپږ کی ستا
حضورته د وروستي هدیې په توګه وړاندې کوم

الفاظو غوښته چه همه نرخیلي اغېزې لاندې کړی او دئې
غولوي ـ خو ناکامه شول ؟ نوغښ خپله د آرزو په که شپږ همه نه
نړاییلې وه خو نو ماندې

-۷۰-

دا چه زه جمل ځان ته پر محفوظ ساتم ، اوستا تر جلوه باندي و
اندي رنګين ستوري ګورم، شلورو خواته يې خورم - دا ټوله
ستا پانګه ده

نه پخپله جمل وجود کي نو حجاب پيدا کوي او نه جمل حلا
شوي وجود ته مختلفو آوازو ناري وهي - هر يوه رنګه له جمله
ځانه جلا کيږي نه ماکي جسم غوره کوي

نور او نښه نښه نه تولو آسمانو کي نه مختلفو رنګو ډزرا
جندا، امند او وږي په شکل انګاره پيدا کوي - شي نور نه
کښته شي، خوب راشي ، ولاړ شي - نه ماکي خود نه خوده ښا
ښکسته و مونږ ته شي

دا زره چه ناڅرولې ده دوښمنه نه زري قلم دې شپړه ورځو
شو صورتونو باندې انځور شوي دي ددې ترښا مقام دې
همه مقام چه تعبير يې د ټپ له او حيرت راوړونکو را رونو
شوندې - او هلته دسادګۍ دې لطفو خطو هيڅ سروکار نشته

دارما اوستا پداره تر آسمان جرمسوي ده ، زما او ښا اوطن
نه ټوله هوا کي رنګ پيدا کري دي ، او تول عمر زما اوسا
دستر ګو په ديد کي تير اوجسم شو

-۷۱-

دي همه ته پر نت وجود دي، چه جمل ژور نت مسود نه اثر يې
زما هستي راوسه کړه

دي همه دي چه دا سرګي يې مسحوري کړي دي اودسرت

-٦٨-

دامړو ښائکو زمونږ نږدې مځکه حمله عیسوی کړې راځی ـ
ډیر ځلو ورځو زما دروازې ته ددی د ناره درښی، خو زما له
اوښکو زما له آهونو او زما له ښمو څخه خوږی سوی او زخمی
سنا ښدمونو ډیر ورسوی

پرتو خوس او له مسر ښه ښك حالت کی دغمو او رنځو خولا ته
ځادر چه رنگه په رنگه خوږشوی او تل ته بدلیدونکو رنگر
رنگینی ښه له عشق کی ستوری را ښاړی

همه څنگه سپك ـ وانی ـ نارك ـ له اوښکو ډك نور دی ـ
له دې ښسه دی خو ته اې بې داعه او ښسځینده ! له همه سره داسی
هیڅه اری اوهم داوخپه ده چه همه ښاسه روښانځیل دلگدار سموری
کی ښه ښائی

-٦٩-

دژوند همه حینه چشه او ورځ زما نه رکو کی کښته نورته
عورځی، ښه تول عالم کی جاریده اود هر نال او سر سره ښاکوی

دا همه ژوند دی چه دخاورو له ښل څخه د وسو دنانو ښه صورت
کی ښمرت ښاښی نهر راتو کیږی ـ او ناد گلونو دغو ښو ته
هنگامه ربرووینکو موجونو بدلیږی

دا همه ژوند دی چه دوما او ښا دسمندر دمدوجزر په زانگو کی
زنگیږی، زه دا محسوس کوم چه دې ژوند له مسوده زما غړی
ډیر شانداره شوی دی ـ او داوخت زما غرور د ژوند د ډیرو
عصرنانو ښاعیر زما نه ونو کی ښاکوی

[illegible]

وردی ولاره [illegible] موری واک [illegible]

وحدس [illegible] ولاره شم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دوری هر [illegible] لالسا [illegible] [illegible]

[illegible] حواله [illegible]

گل به حلی حو سو بی هوا معطره کوی حو ساهم حل

وروسی [illegible] دانولی چه

طان سنا حضوربه وپانهدی کری

سنا بوستس د سا به بی ورلی کوی

دشاعر لەالفاظو چەدحاریه عوالی همه معنی احلی حودهمه

دوروستی مهوم اساره سا حوابەده

په حالت کې زما د زړه دسار له نارو شخه د خوند اوغم مخ لمې
نمې نداکوی

دی هغه‌دی چه ددې نارنګی حال د سرو او سنو زړو له
سریع الزوالو شنو او نیلګونو رنګو شخه خولوی او (نیانې)
په هر ګوټ کې دځیلو ستو نسې نر پسوی چه دهغو تر منځولو
وروسته زه ځنله ځیلځان هېروم

ورځ راځي، عمرونه تېرېږي اودی بل هغه دی چه نه هو
نومونو، نه هو نو اودمسرت اوغم نه شو راز کمناتو زماړه
انځوروی

-۷۳-

زما آزادي د زنار او سمې نه نر پسو دلو کښې نه‌ده ، زه
دآزادۍ مسرت درزو نانسدنو سره عېبر نه عېبرونم

ته بل دځیلو رنګ نه رنګ اورار نه رار حو شنونو شرانو
باره ښاځکې زمادباره راځځوې چه له هغه نه زما خاوردن جام
مالامال او تر دووژنو ډک شي

زما دنما ځپلی نه سوو ډنوې سنا له اسې شخه روښانه کړې
او نساتې ستادمعبد د قربانۍ په ځای کې کښېښودلې

نه، زه هېڅکله دځلو حواسو ور نه نړم، دلیدو، اوریدو
اوله مسود مسرنو نه نه‌سنا روښانې ګنالی او زغمی نه‌اې

هو- زما ټول نوهمات نه اوروځلی، د مسرت نوه لمبه نه
ترې جوړه‌شي او زما آرزوګانې نه ځې شي او د مینې مېوه
نه وکړي

ره دەسرت اوعم بەحال کی لا حلەو سره بە دردرم اوداسي
مم لکا چیا با ره ولالیم رەئامرگـه سحد طاڵ بۆ حم بو لـ کە
دحەمی روەله بامی کی ئەرەی ا م و هلای

-٧٨-

کا ا آمرد ن بوی برب ی او سەر ری حمای امرعیه
وپاوگي ـ پ کر ی بروحای مماوکی ا آسمان کی ره
را سو با سەر او ا گاه داده مدری وا ی

« واه واه ـ دکمال بعمور ـ واه واه عمر ناقص مەرب »
ماما بە لا ا دوی حما بوباری کرپی ربا ملوما دە حا بوربا
دلـ لا ر بەکوم لحاه کـی سکەب سە او لا سموروحە کـرم
سموری ورك بوبه ی »

دبر ا رویی باز لا طابا راکـەشی ـ سمدری ردی می او ه
قول وار حطا رابا ی اوباری کرپی «هو، هو، هەه ورك شوی
سموری چپرسا سووتـه ـ او دیواو آسمانو سا بسەهم پا هو »
لەهەی ورلی راهس حه هەهەسموری سی بلاس حاری دی،
بوداس زور اوشور لەبي لحا بە ما رە بەلحا بەپور بە دیچەوامی
« ـما پەهەه سموری کی چپل مەرب ورك کرپدی »
بواری د سپی دتو ری باري بە حاموسەر کی سو ری
موسکپری، او ودیل بەعور کی وامیحه «دابلاش خوشی دی ـ
پەهرلحای کی عمرم قطع بکه ل شەبە »

-٧٩-

کـە بەدي ژوبد کـی سماوصل رما بە برحە بەوری بو (لەبر لەره
حر) بەماتە واك را کرپه حه رەداحس کرم حەستا بطارەمی ورکه

-٧٥-

اي درو له ماڵه کا آیا رەنەدەم سەتا مەحامتی داسی بە ورلحو ورثو ولاین بم ؟

ای درلو عالمو ر ماڵکا آ ا ما هم داسی بە ورلحو ورثو بەکرە عاوە حال ئر ممی لاس بە سما عاوە بدرل وی ؟

سما دی سلطم ال ا ا آ عان والا ای بە بە سەگەر ن او دپا چەر کی دحل عاهر ریه سره هم اسی سماه امیح و لاریم ؟

لا ر کرما باسا اسی دی دا ا کی که ر هیاوماڵ هەنگاما حیر دیه دحه لمامی سکر ا دما و هولگەر ا هل کی ه ی حمران قابه محاو لاین بم ؟

اوهمه وحت حه ا د ا کی رماکار حتم سی نوای شم شا هه ا رە هممامامی رازی با سوله سما مجامیح ولاین بم ؟

-٧٦-

رەیاحیل معمود گەم او واری ولاین م، رەا بو هەرم حە ه رماحیل بی حورە با ا ژدی کپدلای بەسم

باره دلار ه لخای ولم اوسا ا هدموبو کی روب بم، رە تاحیل دوست گهم سوسا لاس بولای بەشم

هلمه حەرا کسەسی اوما سحله ەحلخاں بە بسا موی بە همههه لخای کی رەشم دربدلای حا با بە حمل دیه بوری و بیسم او با حل ملگری و بولم

تە رما دوروبو بەمیخ کی رماورور بی حورە بە همو بروا بە کوم، رە حپله گهه دوی تە بەوشم ، هوله برحە می سما سره شر مکه کرپدە

كەداسما رد ادە ، كە داسما مەلەدە بودا باد بابە يەرلى
واسلا ، بە حەى كى لە رنگە چ كە رركارى وكرە ، ا ثپ بە
شوحەهوا كى درنكە ، صوور ار سرەلاهو كرە، او كرم وحب
چەوعوالى ، مەلا ، ارەحەمەكرى بورە او ايسم او ما ما دشي
بەبماروكى تەشم او ما ا دبورا ى سهار دەو سكى بە سعادە
باكر گى ركى

-٧٩-

چەرچ پەكارە ورلى ، بى بوي بارە ، حەل صا ع شوى
وحب ار ان كسوم ، حواي رما با دارە ! مەە م كگاە حبا ع
بەدى ، بارما دژوبد عرە لحا بە حمل ا بار كى سادلي دە
تە دە روبر بەحمتا كى مە پە بعدم كى ر ي ، دا كوى ،
عوتەبر گلاولە گلە ەبرە را باسي
رەستري سر ي وم او بەحمل مە حل سر كى ودەوم، ما
داحمال كاوە دە تول كاروبە حەم شو دى ، گرلج را باشپدم
اوحمل اع مى لار رو گلوبو ك ولد

-٨٠-

بەاي بادارە ! عمر متماهى وحب اري ، سما و حو بە خوك
شمرلى نشى
شپي او ورلحى بربرى ، دعمر گلوبە عول برى اومراوى
كبرى، تە وهبري حە ا طار حمكە برپرى ؟
ستا پرپو مرپو وحب دلحگلە بو كوچوەى گل و نكمل
بەورساوە او برسو

کـرېي ناسـتم، ما ه دوه لمحـ سم ده‌رتی ا ره ‌دد در پاـده ،
دحوب او و ر ره احـلو کی ما ه دـدې م او ـاا دوو لو
واك را کـرېه

کا حه روا ود ځ د د اه کې اراو کر م ـدی، اورما
لاسو ه‌دور ره‌ره‌ساو ه ه‌رلکو ، ـ اهه ه‌دا بر را که حا
هس می اـه گرای ـ ما ره و دا د ، د ، ،
مه‌ر، بر ره‌، د د اور ـ ود ـاله او کی ماه‌ددر ، او ـ
ره‌و ل والـ ا ا کېه

کا ـه ره ر برك، ا ـم او اه ـتر اه ـا اور و برم
راحدوه ـ ه ره ل ر لا ئ ره‌حاودو کر، ادم ـاا
داحس را کـرد ه‌ی کـه ه ی اور ، دا ه ره
لمحتا‌م دېری لاره‌ا ر ر ده دحوب ار و ، را ای دا ای کی
دا ا ـدیېع ، د کا ی ددلو والی را کرېه

کله‌ـه‌رما کوره ه اوهای‌دی ، شیلی ره م، د، ا ا کا ای
الوروم ده‌وحب دا ه‌داـس‌را کرېه حه ا ا دهه خای د ح
ه ې را للای» ما ، وه ل حه هم ـه‌ر، ی لاره مه ر بره‌ره‌، دحوب
اووسی ه‌الحطو کی‌ما ه‌ددې عم دـکا اهو کـاللو والـرا کرېه

-۷۸-

ره دحران داور نخی د ةوه‌ې ه شان همدعسی ه هوا کی
لالها ىده گر لحم ،

اې‌تل لحلېدو ـکې لمره ' سماسـو لا راوسه رما محارات
بحلی روبا بحلیل ـکره،هم‌همسی ستا ه‌حلا کلو ه‌اومیاشتی شه‌رم

داهور شوی درد دی حه ئه‌و شی بودمێی با آرروگساو
تهدیلبری او ا بمار خاوکی بکلیت او مسرت بیدا کوی ،
اوهمدا درد دی حه‌دشاعر له رێه‌با بوسوخوونکی لحن اوسوی
بمه‌راناسی

-٨٣-

همه وحسحا (بروبا) حگره کووکی اولاول دحل بادار
له طابه راعالی بو همووی حل‌دوت حیرپ بب کری‌و ؟ دهمووی
رعره اووسله چیری وه؟

همووی عرب اوبی‌ورلی سکاربدل، همه‌ورخ حه دحل ادار
له‌کوره راوویل بردوی له‌هره لوه عشی اوربدل

کله‌چه‌بیرن دحل بادار کوربه گرخبدل بودوی حل دوت
حیرته بت کری ؟

دوی‌بورن کسپسودلی - عشی اولدیس بی وعور خولی ،
به بیدی کی ئی صلاح خلید له - دحل ژوبا میوی ئی شاته
برپسودای، کوم وحب حه دحمل بادار حوابه بربه گرخبدل

-٨٤-

مرگ - سما وسخه رما وره‌به‌واعله ، همه برو باه‌علومه
سمعدر راتپره‌شوه اورما کورته‌ئی سما دعوسدی ، مام راوی
شه‌بارمکه ده او رما رێه‌له بری پکـی - سابه‌هم چپوه
واحلم ور به برا مرم اوبه چپر عحر به‌هعی به سه راعلی وواسم
(خکه‌چه) همه ستابمام راورویکی ده حه‌رماوره‌ته ولاێه ده
ره‌به‌په کره عاپه به‌حلو اوسکو همه وسابم ، دحل رێه
حرابه به‌دهعی به سوکی کسپردم اوبرستس به‌ئی و کرم

مور وخت نه لرو چه صباح شی ، هر کله چه وخت نه لرو نو
مور نه مو سم لالا نه ور کړل نه کار نسی ، مور نردې اندازې
بې وراې نو چه نورطه نی راته لازم نه دی

او هغه چه نه زما سره هرشول زوخت حگرې کوی اوله مانه
وخت اخلی زما وخت بربادی ، اوسما دقر نابېر لمای تر اسره
نورې له هدا باو ننډی

دورځی په نای کی رهلوار کوم چه ورځ و نه برل سی - حو
زه ورسم چه وخت لا سته

۸۱

اې مورې (وطنه !) زه سنا د غاړې دپاره د ځلو غمکسو
اوسکو ډمرغلرو اړحوړوم

ستوری چه له ځلی روښا شخه نا ر سرنه ساروی همه ستا
دسود باره ، حوزما سول نه سنا ر سته پروت وی

دوب اوشهرت له نانه لاس نه راځی او ددې نرله ور کول
اواخستل سماله حوادی ، حو دا زما غم نه ځی زما ځل دی او
هر کله چه زه دغه دندر نه نوگه نانه وړاندی کړم نو نه د ځل
وصل انعام را کوی

۸۲

داد پلوون درددی چه نه پول عالم کی حوردی اوهم دا درن
دی چه نه عمر محدود آسمان کی نه بشماره شکلو څرګندیږی

دا د خدائیر غم دی چه نامه سته نوستوری نل ستوری نه
حامو شانه ګوری او د حولانی د باران نه توره دره کی
زبېروسکو نانو ر ممځ ندله ځمی حوله پری

بنا دەبێ چنانێ کورتەآوارەورمە راکی ، د هەو گلوبو
حەر د ەراوری حەاوس بەهوا اسان بنا حەمر ە بە وپاندی
کپری

بنا دراب ر بار بەرپە کلا هەر لطف اسی بماحە ەرە
حەاوس لەمە شحە ا آکار کارەسی

ماسام حە کلەروپا گاب دەبی لەبارو سرە گلەی سی دی
سمری ستومانە دحل ورێ رپە سر ە وران سوی ممدبە لحی

چرعای سان انە ای دوران سوی معدن مە ا راشی ، بەبورە
بارە کی بپ لەدی حەچوە بلە کری بەشوشوستا برسمس کوی

کلەحەدەون لطبە دماهر ، وررپە وعواری چری بوی محسمی
بە حوری کری اودورامۆش کاری ا کی چ پ ی وسی ،

حو بواری دوران سی مەمد ب بە بوعر ە ی بعاقل کی
روتدی اوهمحوك اپ برسمس ە کوی

- ٨٧ -

اوس رما بەالعاطو کی هە سور اوه گامە چپر ەدە؟ دبادار
مرصی همدادە ، اوس ەرماحری ابری برشوبو لا بدی وی او
درپە وسا ەبە بر م السە سی

حلق دساهی بارارلور بە لحی، تول مرحوونکی اوراسوونکی
هم هلمەی حوما بە باوحمە کار بەهحوم کی عر مە احارەرا کرەشو

برپردە ، چەرما بە بپ کی کەهەهم وحت سمە گلوبە
وعوپری او بەدی عرمە کی د شهدو محیر حل سب را گ
ورعوی

ئەو بەرما زۆر سالە سا بووە اورێ زۆر و او ل کر
حەو کرێ، بوخی ە

هەمە ئە ئەمە ئەبێ کە، واری دەا ئر وك و دو سا
دووروسەی هدیب دیارە نرەدی

-٨٥-

ما وی ماو سال آرزو سێم، دەر هر ای ما کوب کی
همه لتوم خو اتی موم

رما کور کوشی دی اوهمەشە چەبووار کە بوودی سام م
ورتە ئەراخی

حوسا حای - ای ادارە عمرەحدوو دی - د حای آرزو
ەلاش ستاورە ە راعای م

سا دیپی دولات نرزری ساتوان لا ئدی ولی م او حلی
آرزومای سەر گی می سا وحوانە مولی ت

رەددوام ساحل ئە راملی م - هلمە - اه ح ی ا ما کپری ،
ئە کوم امم، ئە کوم سرت، او ئەدهمی هری حور ئەداسی گرشمە
سکاری لکەی داوسکو ئەو کوسر گو چە کوم - بە کانە سی

آه، پر پردە، چە رماژو ئە ئەدعە سمدر کی زووشی ، دهمە
د مەموری دپر ژور ئل ئە سکە شی ،
ئە رپردەحە ددیا ووروسەی ساعت کی دحپلورك کری
حورمسودەحسوس کرم

-٨٦-

ای دووران سوی ممد مە اوس دمحمد دراوه سار ئار سا
ستایە ئە رعوی، اوس دسی ساعتو ئە ستاتر سە ن دو دت اعلان
ە حیروی ، سا شاوحوا وصا سا کمە اوحاموسەدە

کور بربنډی او دخپل شمس سره به ووارۍ د توری شپې د تنهایۍ
په ګوښه کې بوللای شي

"٩٥"

زه بوهېږم هغه وروځ به راشي چه زما ددنیا نظاره ختمه شی،
اوژوند به زما تر سترګو وروستۍ پرده وغوړوی علی به راځه
ولاړ شي

خو ستوری به هغه شان نظام دستي ځلېږی، همدغسی به سهار
طلوع وي او ساعتونه به د سمندر د څپو په شان غم او ساتی سره
څی به ورځی

کله چه زه دغه د ځپلو لمحو دا انجام فکر کوم نو د هغو لمحو حجاب
څیري شی او زه د مرګ په روښانا کې ستا دا اودهغې بی بها
خزانې وروم - هغه چه ډیره ځای نې بې نظره دی او ډیر دا دل
ژوندی لاهم بې بهادی

هغه بیکاره شیان چه ماته آرزو کوله، هغه چه له ماسره و
هغه ټول تر پرده - ماته بواری هغه شیان را کړه چه ما همیشه
تر سی او له نظره مې لوېدلی دی

"٩٦"

ما ته رخصت را کړه شوی دی ای ورونو! ماته « په مخه دې
ښه » ووایاست، زه تاسې ټولو ته د تعظیم سر ټیټوم او روانېږم

د خپلی دروازی کیلی در کوم او دخپل کور له ټولو دعوو څخه
لاس آخلم او ستاسې د زړه د وروستی الفاظ
اوږدول غواړم

ماباد حیرو شي په جګړو کې خپل ډېر وخت و به ضایع کړه،
خو زما د ساګیر د ورځو د ملګری همدا خوښه ده چه زما زړه
خپلې خوا ته کش کړي ـ ما ته نشو معلومه چه ناحقه د دوستۍ
نامځه‌دی او خبګه ، نکار او ي نېټې ؟

-۸۸-

هغه وخت چه مرګ ستا ور وټکوي وهغه ته به څه سوغات وړاندې
کړې ؟

آه ، زه به خپل میلمه ته د خپل ژوند ډک جام وړاندې کړم ـ
زه هغه هیڅکله تش لاس نه بېرته لېږدم

خپل د دوبی او منی د ټولو ورځو او شپو شېرین خوند ، د خپل
مشغول ژوند ټولې ناګټې او حاصل به د خپل ژوند د اخېرنو ورځو کې
د هغه حضور ته وړاندې کړم

هو ، هغه وخت چه هغه زما ور وټکوي

-۸۹-

مرګه ! ای د ژوند وروستنۍ پوره ! راشه او زما سره خبرې وکړه

ورځ په ورځ تېرېږي چه زه ستا انتظار کې ناسته یم ـ ستا
په خاطر زه د ژوند مصیبتونه او خوښۍ ګالم

څه چه زه یم ، څه چه زما آرزو ده ، او هر څه چه زه تر اوسه
لرم حتی زما د عشق پټ راز د اټول تا ته ګوري ستا د سترګو
نوکانه به زما ټول ژوند د همېشه د پاره ستا کړي ګڼلو به و بودل
شوه ، امېل د ناوی د پاره ساردی، تړواده وروسته به ناوې خپل

هەندەسان بەدەم ی بەحالی کی هەیە با بلوم شەر هەنداسی
راشر کـەندسی لکەرە حەقیقیەتە لە هەا رە آسـارم ، او شمکە
حەرە دژو بەسەرە مسەلەرم لحکا و وهەردم حە دەم ی سرە بە هەم
دارنگەمسە یدا کرم

کـلەحە موررووی دەحل ی ی شە بلوی وهە رایک حوـە
دەستی بێ کـس ب بە بژ ی کری بەربە آرامیدی

ـ۹٤ـ

کلەچەرەلحم بورما و وسمی الفاظ دی داوی حە شەرشە
مالدلی بول سەو

دروبا هەسەدر ادی دەولەتلی بلوهەر سی حور والـی
ماشکلی دی اوهەداوحەیە حەرە حوسحال بم دای رما ـ لی
دوحـ الفاظ وی

دشمار وصور بو بودلو و بەدیچ کـر کی رەاو بدلی سم

اوهەدا ماهەیە صورت لدای دی دحاحە هلی و صورت اشە

رما بەتول حسم ، رما بەواو ا دامو کی ددە لەلمس حەحەر بەرد
یداسوی دیء کوم حەدی بحلەبا قابل لمس دی ، او کە اوس حا بە
راحی رادیسی ـ دادی مرما دبلمون دوحـ الفاظ وی ۹٥
کـلەحە ماوباسرە لوبی کوابێ ماهیچکلەسا شەحەدا بوس بەو بکرە
حەبەهوك بێ بەی شرم بژا لە ، بەمی و پرەرماژو بدلەسورە چکو
سهار بەبادملگری بەهەبر لەحو بەو سە کرم اوهری حوابە بەسرە
حماستو ، بەهەوورلحو کی دەهەوسدرو بەمطلب و بوهەدلمە حە باماب

موراو باسی خوەوده سره گاو بهارو و ، حولکه باحه باسی
-هەدر کری دی تر همه ر بات موما بەرا کری دی-داده ورخ راعله
اوهەهبوه حەرما باره گوب بەروسا ەو، مـره سوه ، دعوسی
بام راعی ء اوس رە دسەردباره آماده بم

-٩٣-

ای رما دملوا بوا

اوس دحدائی بە وطن کی مابه ر ما د کامسا ی ر دعا کوی ء
آسمان دسهار بەطلوع ر گاس ی اورمالاره بری سا سه ه ده

داپوس ە مەراحده کوی ءحەرەهمەخای بەلە خا ەسره شەوهم
ره بەحالی لاسوحواله امدەهك رهه بەدي سەرخم

ره به حمل دواده امپال بەعاره کرم رما کالی د کوم برد سی
بەسان بەحاورو سره ادی، کەهرشولار لەحاره ب که ده حو
رماره لەوبری سس دی

کلەچه رماسەرحمم سی، دماسام متوری راوحبژی بو د احا
دوره لەلاری ە دسەود دل ر بو بوره وهو مکی تر بم شروع شی

-٩٣-

ره لەهەی لمحي بەحمر به بم چەاول اول د ژو بدلەوره راووتم
هەمەشکه مدرت و چەره بي درار بەداسی ارت خای کی داشان
و باللم لکه بە سەسە چه بەحگله کی کومه عوتیر وعوەوی ؟

سهارچەمی رو با به و کتل دورا می داحس کرەحەره بەدي د با
کی احسی بم اودي بصورت او بي بومه باقابل الهم عمر دمور
عو بدی بەحله عبر کی و بیولم

دی چه همه به سماله کـري، شه‌حه کـوي همه د ـ ی کـسمری ،
داحدو حـ، بي کاره دی

بواي ربه ا(لا و باره) لاس‌واحله بحل‌سک ـ به‌حاموسه
سره ورعمه ، ار هـرلتای ما بابا داسو گی لحای دداشی ها ه
به‌بوره سـکوں اوه بدل بلتاں اسکمر عی و گـ,ه

دارما څ،ه‌ه ئار سا،ه هوامری اودهمې دلولو ه‌ربار کی
هرشه هې وم

حو دابلر لیاں هو بمار سادم ، حمل بوری ارد کـ ځرایم
اوهبدامی به‌بوره ساره کی با امطار باسم
اي اداوه : کله‌چه سـ احوسا وی سهراسه ا ـا ه(ر درری)
واسره کسپه ا

۹۸

ره‌دحود و و دمود دسـ لر بابل کی به‌دي‌امدعوه‌ی دمم
چه‌گوهدی د ه عمر م سکله مر علا ومومم
اوس دموسم به‌دی رپه مرپه‌کی رما بگـ له‌ره ساحله
لرساحل به دوورف ری

هماو،ځ ولاپه حه‌ما به‌دحو سره لو ی کواي
اوس ما داآررو ـه چه ه بوعر وای دات کی وای‌سم
ده‌مبح کپده بکی عار به‌سماع حابه کی هلبه حه دمو ـ ری
له‌بارو شحه باآسا لحی‌پوربه کمری ره‌به‌حل دژوبد ـادر بط
واحلم اودهمه عـر وای لحی‌ـره به ي گله‌کپم ، او کله چه‌ـی

وماپهێخ بروانەو ،رماآوار بواری سماسرو ە رعول اورما
رێە ەهعو ئخا کوله

اوس ئە دلو بەاوطعاسو رما ەستم شوه داشە مسطردی ئە
ما ە باشا ە راسکارەسو؟ د بادخلو حامرسو ـ وروسرە دو؛ ی
اوهراس بە بوەحالب کی حلی ـ گی سبا دەسەو لور بە بولی
اوولایەدە

— ٩١ —

رەبەبا ئەحملو هەوامپلوبو او بری بەدبا ر و سەگار کسرم
کومچەرمال عای سعەحاصلپری ،دارما ە احمار کی بەرە حەر
بامحلو بە با ، شم

یمیمی دی ـ رما عرور ە ەحو شی ، رما درو بد ئحوری
بەرمابە رێەکی بەاتهای دردبابشی اولە هەمە ە دی باسال
بوەبمە راوورد ورس ە ولەپ کری داوبوبەشپ بەیپ وبهر ی
بمیمی دی ئە بلوفر عرەحیەر با همشە ملتی با سە سی
ارآخر بەهمە دحوروالی بتی حرای سکارەشی

دشمکی آسمان کتوبکی ما ، گوری او سلی ماور بول
ما بەهیچ بە باپری هیچ، اوسما بە سوکی بەد وي عولبدای مرسی
سرە بوخای شم

-٩٧-

کلەحە رە وار(١) بر پرسم بو بوهپرم حەعمەوحب راعلی

(١) بوار همەی کلمەدە د کستیر دسالپ بەوای چە بەعری
ئی سکان بولی

ره سا اسمانی بەحملو عمر نابی بمووکی اروم بێ احساره
مێ دریه راد شەرگمدسی، هەوی راسی رەاشحه وستەو کری
«وا به ستا طاڵ حەدی ؟ »

به وهیارم حه ممووته خەلحواب ور کرم، رەوره وابم
«آه، شوك بوهمری حه مطاب حه دی؟ »

دوی بەحمدا اوکرک راشحه بێرشی اوبه هلە ناست بێ
حسادێ

-١٥١-

ایحدابه ! نابەرما مما حات دادی حەرماول حراس واری
دعحر داراسره ستا حصور بەدرسی هلمه وعوله بدی ، او ستابه
ودمو بو کێددێدما احساس و کری ، رماوول وحود بەحل وره
کی دتسابم دادا بباره داسیەمێ و سابه لکه دحولای د ماسی
وورلخ چەله بارابە چکەوی

رما دەولو سدرو مححلمی لحو به د بعمێ به بوه هیه کی
راعوبه کره او بر بیره حه سما حصورته بحاموسیر بەسەدر
کی دعحر باطهاره سره بو لحای درشی

دبر دبس مرعه بەحیر حەسه اوورلخ دحلی لخالێ به آررو
دعروحوابەلحی رهیرده حەرماول ژوبدهما عه سان ساپەوبرابدی
بەچیرە میه دحل دایم المناوطن حوابه سمرو کری

«بای»

دخلې وروستۍ نمې دخول ختم کړي او زه به خپل خاموش
سار هلته ددې بهخاموسانه وسموبو کي کښېنم

-۹۹-

ما هوول ژوندکي به به خپلو نمو کي لټولې ، هغې نمو
زه زړه درو ګرځولم، او همدا هغه نمې دی چې ددوی به مرسته
مې دخپلې دنیا احساس او تلاش کسې به خپل شلوروحوا به
ومو ندلی

هغه لرې چېر چېما خېږده کړندی هغه هم دغه ښې ښکاره
ما ته ئې درس را کړ ، بې لارې ئی راوسودلی ، اودرېږه راوی
ئي ما ته چېر ستو ری وځلول

دې نمو بوله ورځ دغم او مسرت د ولاېبر د رارو حرانه
زما لار سوونه و کړه اوزما سامئی سمر نه ای کی زه دنوي
ماښېر وره نه بو نلم

-۱۰۰-

مادخلکو بهمځ کی و ایل چه ما - نه پټ ندلی ئې ، زما به
نصا بیمو کی خلك سما نصوبر وي ، دوی ما ته راشي بوسمه
راشعه و کړی چه

«همهشوك دی ؟» به بو هېډم چه هغو بهشه ځوابور کړم،
زه ورته وایم « زه نه چه دت کی هیڅ و بلای نه سم»
دوی مامارم ګڼی او به کر کهراخسی ولاړسی ، به هلته راسبې
خاندی

د «بینوا» چاپ شوي آثار:

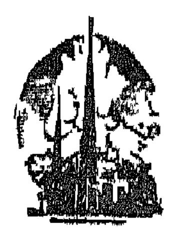
۱- میرویس نیکه
۲- پښتنې میرمنې
۳- ادبي فنون
٤- چند آهنگ ملي
٥- دغمو وری
٦- ددار مستر پښتو ښیرېی
۷- د پښتو کلي شلورم ټوک
۸- د سر محمد کاکړ د دیوان تدوین تصحیح او مقابله
۹- د رحمان بابا د دیوان « « « « «
۱۰- نظری په پښتو ښتان
۱۱- د اقبال د مسافر منظومه ترجمه
۱۲- خوشحال خان خټک څه وائی؟
۱۳- پښتونستان په (٤۸۰) مخو کښې د پښتونستان لنډ تاریخ
۱٤- لیډران امروزی پښتونستان
۱٥- د کاظم شیدا د دیوان تدوین او تصحیح
۱٦- هوسکی ها
۱۷- پریشانه افکار
۱۸- د خوشحال او پسرلی اصحاب
۱۹- د ګیتان جلی ترجمه

د ټاګور ژوند

رابندرنات ټاګور د بنګال په [illegible] کلکته ښار کې
د ۱۸۶۱ع کال د مې په ۶ زېږېدلی دی، پلار یې «مهارشي
دیوېندرانات» نومېده، چې یو شهزاده و [illegible] کړی
د پاره ولاړ خو ادبیاتو ته یې زړه ښه و [illegible] دا یې
نوبل په ۱۹۱۳ع کال په ادبیاتو کې د نوبل جایزه ورکړه
خو پوهانو ډېر مفکر شرقي فیلسوف یاد کړ

ټاګور د خلکو د [illegible] د تعلیم لپاره په ۱۹۰۱ع کال
له کلکتې شپږ ۹۳ میله لرې په [illegible] کې یوه مدرسه
د «شانتي نکیتن» په نامه [illegible] جوړه کړه
چې اوس دا مدرسه د دنیا له مشهورو پوهنتونو څخه ګڼله کېږي
ده آثار په [illegible] او [illegible] ژبو ترجمه شوي دي
ټاګور د اتیا کالو په عمر د ۱۹۴۱ع کال د [illegible] په میاشت
وفات شو

پرله بسی لمر (۱۰)

کابل د حوت ۳۰ - ۱۳۳۱

دولتی مطبعه